

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 7. januar 2026 blev i sag nr. 103078:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Købstædernes Forsikring GS
Strandgade 27A
1401 København K

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har familie/indboforsikring. I brev af 14/2 2025 har klagerens advokat bl.a. anført:

"1 PÅSTAND

Købstædernes Forsikring skal anerkende, at [klageren] har krav på forsikringsdækning for det stjålne indbo i forbindelse med indbrudstyveri den 23. august 2024. Kravet skal forrentes i henhold til forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

2 SAGSFREMSTILLING

2.1 Sagens hændelsesforløb

Den 23. august 2024 forlod Klager sin bolig på [adresse] cirka kl. 22:00. Klager returnerede igen om natten den 24. august 2024 cirka kl. 02:15 og kunne konstatere, at der havde været indbrud. Indbrudstyveriet skete via et kældervindue med tremmer for. Tremmerne blev hugget ud af deres fastgjorte punkter, hvorefter vinduet blev brækket op, og tyven(e) dermed tiltvang sig adgang til Klagers bopæl via kælderen. Det er mellem Parterne ubestridt, at der i kælderen var monteret 2 rumfølere.

Den 26. august 2024 kontaktede Klager Forsikringsselskabet, hvor Klager har tegnet en bygnings- og indboforsikring, som bl.a. dækker indbrudstyveri, bygningsbeskadigelse og erstatning for stjålet indbo. Policen er vedlagt som **Bilag 1**. Det er mellem Parterne ubestridt, at indboforsikringen omfatter indbrudstyveri.

Klager skønner, at der, med udgangspunkt i de respektive effekters genanskaffelsesværdi, ved indbrudstyveriet er stjålet effekter og kontanter for ca. DKK 822.000. Klagers opgørelse af effekternes genanskaffelsesværdi er vedlagt som **Bilag 2**.

Den 11. september 2024 skriver Forsikringsselskabet til Klager, at de, i forbindelse med den seneste indbrudsskade (den 23. august 2024, som er anmeldt af Klager den 26. august 2024) har gennemgået Klagers forsikringer og på den baggrund opdateret Klagers indboforsikring til Forsikringsselskabets nyeste vilkår. Ændringen indebærer bl.a. en modificeret version af den i nærværende sag omtvistede sikringsklausul, så det nu eksplicit fremgår af sikringsklausulen, at der stilles krav om rumovervågning i hele boligen. Forsikringsselskabets henvendelse er vedlagt som **Bilag 3**.

Den 24. september 2024 meddelte Forsikringsselskabet, at de afviser dækning af det stjålne indbo. Forsikringsselskabets afgørelse er vedlagt som **Bilag 4**.

Klager har efterfølgende, i perioden fra 24. september 2024 og frem til 21. januar 2025, været i dialog med Forsikringsselskabets klageansvarlige, [navn]. Parterne har i den forbindelse afsøgt muligheden for en forligsmæssig løsning, men har imidlertid ikke formået at nå til enighed. Forsikringsselskabets bekræftelse heraf er vedlagt som **Bilag 5**.

2.2 Hvad vedrører klagen?

Klagen vedrører:

a) Forsikringsselskabets fortolkning af sætningen '(...) Der skal samtidig være installeret alarmanlæg med rumovervågning (...)'

Forsikringsselskabet har i sin sagsbehandling lagt til grund, at der i ovenstående ordlyd kan indeholdes et kriterie om rumovervågning i 'relevante rum'.

Det er Klagers opfattelse, at der med udgangspunkt i ovenstående ordlyd ikke kan udledes et kriterie om etablering af rumovervågning i 'relevante rum'.

Klager har i den forbindelse lagt vægt på, at der er tale om en sikringsklausul, hvor kriteriet har karakter af en objektiv dækningsafgrænsning, og at der derfor må stilles skærpede krav til klausulens leksikale udformning, så Klager (og andre med tilsvarende klausul) klart og entydigt har mulighed for at udlede de kriterier, der i Forsikringsselskabets optik skal være opfyldt for at opnå dækning iht. den respektive forsikringspolice.

Det er Klagers opfattelse, at ovenstående ordlyd ikke fremgår med en sådan fornøden klarhed, at Klager klart og entydigt kan udlede et kriterie om, at der skal være etableret rumovervågning i 'relevante rum' – og der ses i øvrigt ingen holdepunkter i sætningskonstruktionen, som direkte el. indirekte kan underbygge en sådan forståelse.

Klager gør desuden gældende, at Forsikringsselskabet som koncipist er nærmest til at bære risikoen for denne uklarhed, hvorfor sikringsklausulen må fortolkes på en måde, som er mest gunstig for Klager som forbruger, jf. aftalelovens § 38 b.

Selv hvis Ankenævnet måtte komme frem til, at der med udgangspunkt i den respektive klausuls leksikale udformning kan udledes et kriterie om etablering af rumovervågning i 'relevante rum' gør Klager gældende, at der på skadestidspunktet var etableret rumovervågningen i 'relevante rum', og at Forsikringsselskabet må bære risikoen for den komplette mangel på en legaldefinition af 'relevante rum', jf. også aftalelovens § 38 b.

Klager henviser til nærværende klages pkt. 3.1, som behandler ovenstående tema.

b) Forsikringsselskabets grundløse og i øvrigt udokumenterede påstand om, at Klager bevidst skulle have undladt at tilkoble alarmer, da Klager forlader sin bopæl den 23. august 2024.

Forsikringsselskabet anfører i sin afgørelse, at den manglende tilkobling af alarmer skulle være udtryk for en bevidst handling fra Klager. Det er Klager lysende uklart, hvorfra Forsikringsselskabet har fået den opfattelse, at Klager bevidst skulle have undladt at tilkoble alarmer, men det har intet hold i virkeligheden.

Klager bemærker i den henseende, at det selvsagt må have formodningen imod sig, at Klager bevidst skulle have undladt at tilkoble alarmer, og at det i øvrigt er en udokumenteret påstand fra Forsikringsselskabet.

Den manglende tilkobling af alarmer er alene et udtryk for en simpel forglemmelse.

Klager gør i den henseende gældende, at det eksplicit fremgår af den af Forsikringsselskabet udarbejdede sikringsklausul, at manglende tilkobling af alarmer på skadestidspunktet medfører en fordoblet selvrisiko ved indbrud, dog mindst 4.092 kr., og at der af den konkret ordlyd ikke er grundlag for at udlede et tilkoblingskriterie og/eller en tilkoblingspligt.

Klager gør slutteligt gældende, at selv hvis Klagers manglende tilkobling skulle være udtryk for en bevidst handling, er det uden betydning for den konkrete sag, idet sikringsklausulen allerede regulerer konsekvensen ved manglende tilkobling af alarmer – dobbelt selvrisiko. Klager bemærker, at der ikke er taget forbehold i den konkrete sikringsklausul, og at det er Forsikringsselskabets risiko, idet de som koncipist var bekendt med både Klagers bopæl og omfanget af tyvetækkelige genstande, men desuagtet ikke indarbejder et tilkoblingskriterie og/eller en tilkoblingspligt, jf. også det af Klager anførte om fortolkningslæren i pkt. 3.1.2, herunder koncipistreglen.

Slutteligt gør Klager gældende, at eftersom spørgsmålet om tilkobling af alarmer og konsekvensen ved undladelse (dobbelt selvrisiko) allerede er reguleret i sikringsklausulen uden forbehold, er forholdet at anse for aftalt og indeholdt i aftalen, hvorfor forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2, ikke kan finde anvendelse på det konkrete forhold, jf. princippet i forsikringsaftalelovens § 3.

Klager henviser til denne klages pkt. 3.2, som behandler ovenstående tema.

Forsikringsselskabet anførte i deres afgørelse, at 'der synes at være enighed om ovennævnte faktum som sagens afgørelsesgrundlag'. Klager skal for god ordens skyld understrege, at det ikke kan tiltrædes af Klager, idet Klager bl.a. ikke kan tilslutte sig det af Forsikringsselskabet anførte om, at den manglende tilslutning af alarmer skulle være udtryk for et bevidst valg fra Klager.

2.3 Skadelidtes ejendom

Det er mellem Parterne ubestridt, at skadelidtes ejendom har et meget højt sikringsniveau af vinduer og døre.

Boligens ekstraordinært høje sikringsniveau kommer bl.a. til udtryk derved, at:

- Boligen er udstyret med skudsikre vinduer, der alle (med undtagelse af kældervinduet, der imidlertid har tremmer for) er udstyret med indbyggede glasbrudssensorer. Glasbrudssensorer er permanent tilsluttet.

- Kælderen, via hvilken tyven(e) tiltvang sig adgang til boligen, er udstyret med rumovervågning (2 rumfølere).
- Boligens døre er ligeledes udstyret med sensorer.
- Boligen er skalsikret af [alarmselskab].
- Boligen er omgivet af et stålhegn og indgangsport med pigge.
- Boligen er udstyret med overvågningskamera ved indgangspartiet.
- Boligen er udstyret med 4 projektører på huset, som tænder og lyser på grunden i tilfælde af glasbrud.

3 KLAGERS ANBRINGENDER

3.1 Vedr. Forsikringsselskabets fortolkning og anvendelse af sætningen '(...) Der skal samtidig være installeret alarmanlæg med rumovervågning (...)'

3.1.1 Sikringsklausulens karakter og manglende klarhed

Som anført under pkt. 2.2 a, har Forsikringsselskabet i deres afgørelse afvist dækning af det stjålne indbo med henvisning til sikringsklausulen i policen (Bilag 1, side 4 og 5 under 'Særlige vilkår for Indboforsikring'), idet det tilsyneladende er Forsikringsselskabets opfattelse, at klausulen rummer en forpligtelse til at etablere rumovervågning i et ikke nærmere konkretiseret antal rum (jf. det i afgørelsen anførte om relevante rum) i boligen.

Klausulen har følgende ordlyd:

Indgangsdøre (ekskl. terrassedøre) på forsikringsstedet skal være aflåst med mindst 1 låseenhed, der er godkendt af Forsikring & Pension.

Der skal samtidig være installeret alarmanlæg med rumovervågning og elektronisk overførsel til en alarmcentral, som er godkendt af rigspolitchefen. Alarmanlægget skal være godkendt af Forsikring & Pension.

Hvis alarmen ikke er tilkoblet på skadestidspunktet, gælder der ved indbrud en selvrisiko på minimum 2 gange den generelle selvrisiko, dog mindst 4.092 kr.

Hvis kravet om installering af alarm eller låseenhed ikke er opfyldt, er der ingen dækning ved indbrud.

For så vidt angår kriterierne om låseenheder og alarm, er der tale om objektive dækningsafgrænsninger, idet det af sikringsklausulen fremgår, at dækningen bortfalder i tilfælde af indbrud, hvis ikke kravet om installering af alarm eller låseenhed er opfyldt.

Der er dermed tale om kriterier, som kan have særdeles store konsekvenser for Klager, hvis ikke de er opfyldt. Det er et almindeligt anerkendt princip i dansk ret, at jo mere byrdefuldt et aftalevilkår er, jo tydeligere skal det fremgå for at kunne håndhæves.

Forsikringsselskabet anfører bl.a. i sin afgørelse om sikringsklausulen:

'(...) Klausulen har en sådan klarhed, at der dels kan støttes ret på den, og at man kan konstatere, om den er opfyldt.'

Klager kan ikke genkende det af Forsikringsselskabet anførte om, at det af sikringsklausulen skulle fremgå med en sådan klarhed, at der skal være etableret rumovervågning i 'relevante rum', at der

kan støttes ret herpå, og må i det hele taget anføre, at påstanden synes at forekomme som en eftertænkning, idet Forsikringsselskabet i selv samme afgørelse ligeledes anfører (Klagers understregning):

'(...) Hvornår betingelsen, om at der skal være etableret rumovervågning, er opfyldt, kan diskuteres'.

Forsikringsselskabets modstridende deduktion synes angiveligt at være, at et for Klager særdeles byrdefuldt kriterie er så klart og præcist angivet, at det af bestemmelsen kan konstateres, om klausulen er opfyldt, men at det samtidig kan diskuteres, hvornår betingelsen om etablering af rumovervågning er opfyldt.

Klager bemærker da også, at Forsikringsselskabets håndhævelse af bestemmelsen, herunder særligt det fremsatte og praktiserede kriterie om 'relevante rum', synes at tage udgangspunkt i en udvidet formålsfortolkning, som i øvrigt forekommer særdeles subjektivt præget, og altså ikke noget der fremgår klart og tydeligt af bestemmelsen, som ellers hævdedet.

Klager bemærker i den henseende, at der er tale om objektive dækningsafgrænsninger, hvis overholdelse (eller mangel på samme) har stor økonomisk betydning for Klager som forbruger. Derfor må det kunne kræves (i overensstemmelse med aftalerettens almindeligt anerkendte princip om, at jo mere byrdefuldt et aftalevilkår er, jo tydeligere skal det fremgå for at kunne håndhæves), at sikringsklausulen har en sådan klarhed, at det kan læses direkte af bestemmelsen - og ikke skal udledes ved en udvidet formålsfortolkning - hvilke kriterier, der skal være opfyldt, således at Klager (og andre forsikringstagere) nemt og entydigt kan aflæse kriterierne og indrette sig herefter, f.eks. ved at tilføje 'i relevante rum' (suppleret af en legaldefinition på 'relevante rum') el. 'i hele boligen' i forlængelse af klausulens brug af termen 'rumovervågning', hvis det var dét, Forsikringsselskabet mente, da de udarbejdede bestemmelsen. Dette er imidlertid ikke tilfældet – i hvert fald ikke på skadestidspunktet.

Efter at have anmeldt skaden til Forsikringsselskabet modtager Klager den 11. september 2024 et ændringsvarsel fra Forsikringsselskabet. Af ændringsvarslet fremgår det, at Forsikringsselskabet i forbindelse med den seneste indbrudsskade har gennemgået Klagers forsikringer og fundet anledning til at opdatere Klagers indboforsikring. I den forbindelse erstattes den omdiskuterede sikringsklausul til følgende (Klagers udstregninger):

Indgangsdøre på forsikringsstedet skal være med 1 låseenhed, der er godkendt og registreret hos Forsikring & Pension.

Der skal være installeret alarmanlæg med rumovervågning og elektronisk overførsel til en godkendt alarmcentral med vagtudrykning i hele boligen.

Begge skal være godkendt af rigspolitichefen. Alarmanlægget skal være registreret hos Forsikring & Pension. Hvis alarmen ikke er funktionsdygtig/aktiveret på skadestidspunktet, gælder der ved indbrud en selvrisko på 25% af skadeudgifterne dog mindst 12.000 kroner. Der udbetales ingen erstatning, hvis den krævede alarm ikke er installeret på tidspunktet for indbrudsskaden.

Det synes for Klager påfaldende, at Forsikringsselskabet angiveligt skulle være af den overbevisning, at den oprindelige sikringsklausul har en sådan klarhed, at der kan støttes ret på den, og at man af klausulen kan konstatere, om den er opfyldt, men alligevel har fundet anledning til at kon-

kretisere omfanget af rumovervågningen i de seneste vilkår, så det nu eksplicit fremgår af bestemmelsen, at rumovervågningen skal være placeret i hele boligen, og man kan på retorisk vis også spørge, hvad nødvendigheden af denne konkretisering synes at være, hvis Forsikringsselskabet virkelig skulle være af den overbevisning, at det fremgår soleklart af den oprindelige bestemmelse, at rumovervågningen skal etableres i 'relevante rum'.

Klager gør derfor gældende, at bestemmelsen ikke har en sådan klarhed, at det af bestemmelsen kan konstateres, om den er opfyldt.

3.1.2 Fortolkning og placering af risiko ved fortolkningstvív

Det er ikke kun ved eksplicitte tilkendegivelser i afgørelsen, at Forsikringsselskabet synes at være enig i, at sikringsklausulen ikke har en sådan leksikal udformning, at man af sikringsklausulen kan konstatere, om den er opfyldt (jf. det af Forsikringsselskabet anførte om, at det kan diskuteres, hvornår betingelsen om rumovervågning er opfyldt) - også ved sin adfærd under sagsbehandlingen af Klagers skadesanmeldelse synes Forsikringsselskabet at understøtte det af Klager anførte om, at sikringsklausulens leksikale udformning ikke har en sådan klarhed, at man kan konstatere, om den er opfyldt.

Forsikringsselskabets kriterie om rumovervågning i 'relevante rum' tager ikke én eneste gang udgangspunkt i sikringsklausulens faktiske udformning. Forsikringsselskabet anlægger i stedet en udvidet formålsfortolkning, hvori de i deres afgørelse anfører, at (Klagers udstregninger):

'Formålet med at pålægge sikrede klausulen er at forhindre tyveri. (...). Efter KFs opfattelse må klausulens opfyldelse, særligt når der henses til formålet, kræve reel overvågning etableret i relevante rum. (...).'

Forsikringsselskabets afgørelse synes herefter, for så vidt angår dette konkrete forhold, alene at tage afsæt i denne subjektive og udvidede formålsfortolkning, uagtet at en sådan fremgangsmåde ikke er i overensstemmelse med de under dansk ret herskende principperne om aftalefortolkning – særligt ikke i tilfælde som dette, hvor der er tale om et forbrugerforhold.

Aftalefortolkning benyttes som bekendt, når der i aftalen er taget stilling til forholdet, men der mellem sagens parter er tvív el. uenighed om, hvordan det pågældende vilkår skal forstås. I dette konkrete tilfælde er der taget stilling til et konkret forhold i sikringsklausulen, men der er mellem Parterne uenighed om rækkevidden – og dermed forståelsen – af kriteriet om etablering af 'rumovervågning'.

Fortolkningslæren er et velbehandlet emne i den juridiske litteratur. Symptomatisk synes at være, at der ikke er enighed om, hvordan de grundlæggende fortolkningsprincipper (subjektiv-, objektiv- og normativ fortolkning) forholder sig til hinanden, mens der imidlertid synes at være udpræget enighed om, at hverken subjektiv-, objektiv el. normativ aftalefortolkning kan stå alene, hvilket imidlertid synes at være tilfældet i det af Forsikringsselskabet praktiserede.

Subjektiv fortolkning indebærer overordnet set, at aftalen fortolkes i overensstemmelse med parternes fælles opfattelse af et givent forhold eller vilkår. En sådan fremgangsmåde indebærer konkret, at indholdet imidlertid stemmer overens med den forståelse, som parterne ønskede at tillægge det konkrete forhold, hvilket ikke synes at være tilfældet for den konkrete situation.

Formålsfortolkning, som er den eneste fortolkningsmetode, som Forsikringsselskabet angiveligt har inkluderet i sin sagsbehandling, rubriceres iht. den juridiske litteratur under den subjektive fortolkningsmetode, der støttes på mere overordnede overvejelser om parternes bevæggrunde bag udformningen af aftalen. I nærværende tilfælde skal det selvsagt holdes for øje, at sikringsklausulen er et standardvilkår, som er ensidigt udformet af Forsikringsselskabet som professionel forsikringsgiver overfor Klager, som er forbruger. Det er en ikke-uvæsentlig pointe i denne kontekst, da det i praksis sjældent forekommer, at Parternes faktiske subjektive forhold bliver lagt til grund, idet der bl.a. også henses til, hvad en part burde have forstået ved en given formulering (og dermed en objektiv vurdering).

Den subjektive fortolkning kan dermed som udgangspunkt kun benyttes, hvis aftaleparterne har en fælles opfattelse af, hvordan det pågældende forhold el. vilkår skal forstås. *Hvis der mellem parterne har været forskellig forståelse af et forhold eller vilkår*, som implicit er tilfældet i nærværende

sag, foreligger der selvsagt ikke en fælles vilje om forståelsen af aftaleindholdet, som kan lægges til grund ved fortolkningen af aftalen.

I sådanne situationer er det dermed nødvendigt at sammenholde med andre fortolkningsmetoder,

og det er netop hér, Forsikringsselskabets aftalefortolkning er mangelfuld, idet Forsikringsselskabet

alene har anlagt (og inddraget) en subjektiv og udvidet formålsfortolkning af en af dem ensidigt udarbejdet sikringsklausul.

Den blotte mangel af objektiv fortolkning i afgørelsen synes dermed implicit at understrege problemet ved den af Forsikringsselskabet trufne afgørelse.

Objektiv fortolkning indebærer som bekendt, at uoverensstemmelser om aftaleindholdet fortolkes

i overensstemmelse med en naturlig sproglig forståelse af aftalevilkåret. Aftaleteksten tillægges dermed den betydning, som den pågældende formulering sædvanligvis må anses at have og det har i den henseende ganske væsentlig betydning for fortolkningen hvem aftaleparterne er (professionel vs. forbruger), hvilken type aftale, der er tale om, hvem der har udarbejdet bestemmelsen, og karakteren af det respektive forhold, der strides om.

Klager vil i den henseende bemærke, at det hele tiden har været Klagers opfattelse, af Klager har ageret i overensstemmelse med bestemmelsens indhold, idet Klager netop har haft alarm, og der til alarmen har været rumovervågning i form af 2 rumfølere i kælderen.

Forsikringsselskabet anfører i sin afgørelse (Klagers udstregning):

'(...) Den komplette mangel på rumovervågning andre steder end sporadisk i kælderen kan ikke siges at opfylde kravene i klausulen.'

Det vil Klager gerne anfægte.

For det første er Klager ikke enig, i at ejendommens rumovervågning, med udgangspunkt i sikringsklausulens ordlyd om 'rumovervågning', er mangelfuld. Der er intet i den respektive bestemmelses udformning, der ved en objektiv fortolkning understøtter det af Forsikringsselskabet anførte om etablering i 'relevante rum'. Det er kun ved Forsikringsselskabets subjektive og udvi-

dede formålsfortolkning, at Forsikringsselskabet kan nå til denne deduktion – en deduktion, som Klager ikke er enig i.

For det andet er det ikke korrekt, når det af Forsikringsselskabet anføres, at rumfølerne i kælderen

var placeret sporadisk. Rumfølerne blev placeret i kælderen ud fra en risikovurdering, da ejendommens kældervindue netop er det eneste, som ikke er skudtæt eller har glasbrudssikring (men har tremmer for) – det har alle andre vinduer og døre, som i øvrigt er permanent tilsluttet.

Det var således vurderingen, at det netop var hér, risikoen for indbrud var størst, og rumfølerne blev derfor placeret i kælderen – en vurdering som i øvrigt efterfølgende har vist sig at være korrekt, det respektive indbrud taget i betragtning.

For det tredje må det, Klagers ejendoms helt ekstraordinære høje sikringsniveau taget i betragtning,

have formodningen imod sig, at Klager ikke ville have indrettet sig efter bestemmelsen og installere rumfølere i hele boligen eller relevante rum (hvad end Forsikringsselskabet måtte ønske), hvis Forsikringsselskabet klart og entydigt, som de i øvrigt har gjort i den reviderede sikringsklausul efter indbruddet, havde specificeret deres ønske til omfanget af rumovervågning i sikringsklausulen.

Dette understreges formentlig også af det faktum, at Klager straks efter sin modtagelse af Forsikringsselskabets ændringsskrivelse den 11. september 2024, hvori sikringsklausulens betingelse om rumovervågning blev suppleret med 'i hele boligen', rekvirerede et vagtfirma til eftermontering af rumovervågning i hele boligen.

Det er dermed Forsikringsselskabets initiale koncipering (eller mangel på samme), som har forårsaget, at Klager har indrettet sig på en måde, som Forsikringsselskabet øjensynligt nu mener er i strid med sikringsklausulen, og det må Forsikringsselskabet som professionel part og koncipist bære risikoen for, hvilket da også er dét, fortolkningslæren udtrykker.

Ved en objektiv fortolkning, også kendt som ordlydsfortolkning, er der ingen holdepunkter for det af Forsikringsselskabet anførte om, at der skal placeres rumovervågning i 'relevante rum' el. for den sags skyld i hele boligen – tværtimod. Bestemmelsen nævner intet om omfang el. placering. Dermed ikke sagt, at man kan placere 2 rumfølere i et kosteskab og anse bestemmelsen for opfyldt, men det er selvsagt heller ikke det, der er tale om i nærværende situation, hvor Klager nøgternt og ud fra en risikobaseret afvejning har placeret 2 rumfølere i det areal, som er vurderet som det mest oplagte indtrængningspunkt – en analyse, som i øvrigt implicit blev bekræftet ved det respektive indbrud, hvor tyven(e) tiltvang sig adgang netop via kælderen.

Det følger af Aftaleloven ('AFTL') § 38a, stk. 1, at bestemmelserne i AFTL. Kap. IV finder anvendelse på forbrugeraftaler. Ved forbrugeraftale forstås en aftale, som en erhvervsdrivende indgår som led i sit erhverv, når den anden part hovedsagelig handler uden for sit erhverv, jf. AFTL. § 38a, stk. 2, 1. pkt.

Det følger således af AFTL. § 38a, at de særlige regler om forbrugeraftaler finder anvendelse på det konkrete forhold.

Det følger af AFTL. § 38b, stk. 1, at i tilfælde, hvor de respektive vilkår (i dette tilfælde de særlige vilkår), ikke har været genstand for individuel forhandling, fortolkes vilkåret på den måde, som er mest gunstigt for forbrugeren. Klager gør gældende, at det ikke er praktiseret af Forsikringsselskabet i nærværende tilfælde – tværtimod.

Klager gør desuden gældende, at den objektive dækningsafgrænsning i en aftaleretlig kontekst er at anse for en ansvarsfraskrivelse derved, at det specifikt fremgår af bestemmelsen, at der ikke er dækning i tilfælde af indbrud, hvis kriteriet om installering af alarm eller låseenhed ikke er opfyldt. Det følger af praksis, at sådanne ansvarsfraskrivelser fortolkes imod Forsikringsselskabet som koncipist.

Klager gør desuden gældende, at i tilfælde af en vidtgående ansvarsfraskrivelse, øges kravene til koncipisten, der i så fald får en forpligtelse til at gøre den anden aftalepart tydeligt opmærksom på ansvarsfraskrivelsens indhold. Ansvarsfraskrivelsen er i nærværende tilfælde utvivlsomt særdeles byrdefuld henset til den økonomiske konsekvens, men det bemærkes ikke desto mindre, at Forsikringsselskabets egen forståelse om 'relevante rum' ikke fremgår af sikringsklausulen el. for den sags skyld andre steder i deres vilkår, som Klager var omfattet af på skadestidspunktet – det gør det først efterfølgende, hvor Forsikringsselskabet opdaterer vilkårene til 'de nyeste' og tilføjer 'i hele boligen' til sikringsklausulen. Den af Forsikringsselskabet anlagte praksis ved fortolkningen af bestemmelsen er således heller ikke i overensstemmelse med det almindeligt anerkendte princip om anvendelse af koncipistreglen i konteksten af ansvarsfraskrivelser.

Klager gør herudover gældende, at Forsikringsselskabet ved sin fortolkning iht. Minimumsreglen skal anlægge en indskrænkende fortolkning og ikke, som ellers praktiseret, en udvidet fortolkning. Minimumsreglen indebærer, at et uklart vilkår i aftalen, som pålægger en aftalepart en særlig forpligtelse, fortolkes således, at vilkåret er mindst byrdefuldt for den aftalepart, der rammes af det uklare vilkår. Princippet manifesterer således det i fortolkningslæren bredt anerkendte princip om, at hvor der fortolkes på nogle ensidigt udarbejdede og byrdefulde vilkår, da vil sådanne byrdefulde vilkår skulle fortolkes indskrænkende og altså ikke udvidende, som ellers praktiseret af Forsikringsselskabet.

Sammenfattende for dette pkt. 3.1.2 er således, at det er Forsikringsselskabet, der som koncipist ensidigt har udarbejdet et byrdefuldt vilkår, der er så uklart, at Klager ikke klart og entydigt kan aflæse de eksakte betingelser af bestemmelsen. Forsikringsselskabet har som professionel forsikringsgiver anlagt en subjektiv og indskrænkende fortolkning af bestemmelsen. En sådan fortolkning er i strid med de almindeligt anerkendte principper i fortolkningslæren såvel som aftalelovens regler om anvendelse af koncipistreglen i forbrugerforhold, jf. også AFTL. § 38b.

Klager bemærker slutteligt, at der er tale om et forsikringsselskab, hvis primære produkt er forsikringspolicer. Det må som minimum kunne kræves, at sådanne policer, herunder specielt sikringsklausuler, som indeholder objektive dækningsafgrænsninger, er udarbejdet på en sådan måde, at forsikringstager klart og entydigt kan aflæse af bestemmelsen, hvilke kriterier (og omfanget heraf), som forsikringsselskabet mener skal være opfyldt, så det ikke, som Forsikringsselskabet selv angiver i sin afgørelse, kan diskuteres. I modsatte fald vil der udvikle sig en praksis, hvor det i realiteten bliver umuligt for forsikringstager at gennemskue, om forsikringstager har indrettet sig efter de betingelser, det formål og den hensigt, som forsikringsgiver har haft i tankerne ved konciperingen af en bestemmelse – og i så fald for forsikringsgivers risiko. Det er Klagers opfattelse, at en sådan retstilstand ikke vil være i overensstemmelse med gældende ret, ligesom en sådan rets-

tilstand vil medføre en subtil motivation for forsikringsselskaberne til at udarbejde uklare og mindre specifikke betingelser, da de i så fald efterlader rum for diskussion og ultimativt forhandlingsrum om dækningen.

Slutteligt bemærker Klager, at Forsikringsselskabet i deres nyeste vilkår, modsat de på skadestidspunktet gældende, har fundet anledning til at specificere, at rumovervågningen skal være i 'hele boligen'. Havde de gjort sig den ulempe i den oprindelige sikringsklausul, havde der ikke været behov for denne klage, og det må alt andet lige være Forsikringsselskabet risiko.

3.1.3 'Relevante rum'

Selv hvis Ankenævnet måtte være enig i den af Forsikringsselskabet anlagte fortolkning, er det Klagers opfattelse, at rumfølerne har været placeret i 'relevante rum'.

Klager bemærker i den henseende, at hverken sikringsklausulen el. forsikringsbetingelserne i øvrigt indeholder en legaldefinition el. anden beskrivelse af 'relevante rum', og at det fortsat er lysende uklart for Klager, hvad forsikringsselskabet i det hele taget mener med 'relevante rum'.

Er det dér, hvor der er størst risiko for indbrud/indtrængning? Er det dér, hvor Klager har placeret flest værdier og i så fald, for hvor stort et beløb skal der være placeret værdier for, før rummet anses for 'relevant' for Forsikringsselskabet?

Klager har placeret rumfølerne dér, hvor der ud fra en risikobetragtning synes størst risiko for indtrængning, nemlig i kælderen, hvor ejendommens eneste vindue uden skudsikkert glas og glasbrudssikring befinder sig – en analyse, hvis rigtighed (desværre) blev bekræftet ved indbruddet.

Det bør i den henseende bemærkes, at hvis Klager ikke ved en simpel forglemmelse havde glemt at tilslutte alarmen, da han forlod sin bopæl den 23. august 2024, må det, tyven(e)s indtrængningssted og rumfølernes placering taget i betragtning, have formodningen imod sig, at alarmen ikke var blevet aktiveret ved indbruddet. Klagers placering af rumfølerne synes således i alle tilfælde at harmonere med det af Forsikringsselskabet anførte formål om at forhindre tyveri.

Det faktum, at Klager ved en simpel forglemmelse glemmer at tilslutte alarmen, da han forlader sig bopæl, kan i den henseende ikke føre til et andet resultat, idet sikringsklausulen allerede eksplicit angiver konsekvensen ved manglende tilkobling i tilfælde af indbrud – dobbelt selvrisko, jf. også nærmere herom nedenfor i pkt. 3.2.

3.2 Vedr. det af Forsikringsselskabets anførte om, at den manglende tilkobling af alarmen skulle være et udtryk for en bevidst handling

Forsikringsselskabet har i sin afgørelse bl.a. anført:

'(...) Efter det oplyste er den manglende aktivering et udtryk for [klagerens] bevidste valg, da hensigten oprindeligt var at være væk fra huset i kort tid.'

Det er Klager lysende uklart, hvorfra Forsikringsselskabet har fået det indtryk, at Klager bevidst skulle have undladt at tilkoble alarmen, og det henstår fortsat som en udokumenteret påstand, som Klager ikke kan tiltræde eller på nogen måde genkende.

Forsikringsselskabet har ikke desto mindre, og det uagtet, at det henstår som en udokumenteret påstand, lagt til grund, at Klager bevidst har undladt at tilkoble alarmer, da Klager forlod sin bopæl, og at Klager dermed i medfør af forsikringsaftalelovens § 18 ikke er dækningsberettiget.

Klager gør gældende, at Klager ved en simpel forglemmelse ikke tilkobler alarmer, da Klager forlader sin bopæl.

Konsekvensen af, at alarmer kortvarigt og grundet en simpel forglemmelse ikke var tilkoblet på skadestidspunktet, har i henhold til sikringsklausulen den virkning, at Forsikringsselskabet har ret til den dobbelte generelle selvrisko, dog mindst 4.092 kr. (indeks 2016).

Klager gør videre gældende, at selv hvis Ankenævnet måtte finde det bevist, at den manglende tilkobling af alarmer skulle være et udtryk for en bevidst handling fra Klager, vil det under alle omstændigheder ikke kunne føre til et andet resultat end dobbelt selvrisko, som angivet i den af Forsikringsselskabet konciperede sikringsklausul.

Det fremgår af forsikringsaftalelovens § 3, at forsikringsaftalelovens bestemmelser kun finder anvendelse, hvis ikke andet er udtrykkeligt aftalt eller må anses indeholdt i forsikringspolisen.

Hvorvidt *'andet er udtrykkeligt aftalt eller må anses indeholdt i forsikringspolisen'* i dette tilfælde er åbenbart, da forsikringspolisen direkte regulerer de tilfælde, hvor alarmer ikke er tilkoblet på skadestidspunktet (indbrudstyveriet). Denne regulering fremgår på side 2 i forsikringspolisen (sikringsklausulen) med følgende ordlyd:

'Hvis alarmer ikke er tilkoblet på skadestidspunktet, gælder der ved indbrud en selvrisko på minimum 2 gange den generelle selvrisko, dog mindst 4.092 kr.'

Allerede fordi *manglende tilkobling af alarmer på skadestidspunktet ved indbrud* er specifikt reguleret i sikringsklausulen sammen med konsekvensen herved (dobbelt selvrisko), kan forsikringen dermed ikke bortfalde med udgangspunkt i forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2, jf. princippet i forsikringsaftalelovens § 3. I så fald skulle Forsikringsselskabet have taget forbehold herfor i sikringsklausulen. Et sådant forbehold fremgår imidlertid ikke af klausulen, og det må derfor forstås som ubetinget i den forstand, at Klager iht. sikringsklausulen ikke har pligt til at tilkoble alarmer, men at manglende tilkobling i så fald vil resultere i dobbelt selvrisko i tilfælde af indbrud, jf. også det af Klager tidligere anførte om fortolkningslæren, som finder analog anvendelse på nærværende problemstilling i tilfælde af eventuel fortolkningstvivl.

Forsikringsselskabet hævder af afgørelsen, at den manglende tilslutning angiveligt skulle have indebåret en betydelig risiko, sågar ligefrem en indlysende risiko for den skete skade. Forsikringsselskabets deduktion synes at være, at der er tale om en ejendom i et eftertragtet kvarter som indeholder betydelige *tyvetækkelige værdier*.

Til det må Klager blot pointere, at ejendommen jo altså ikke har ændret placering, hvorfor det hele tiden har været en kendt forudsætning for Forsikringsselskabet, at ejendommen er placeret i et eftertragtet kvarter. Tilsvarende må det anføres, at det heller kan komme bag på Forsikringsselskabet, at ejendommen har et ikke-uvæsentligt omfang af værdigenstande, særligt fordi skadelidte i december 2021 fik hævet sin indbo til DKK 9.700.000 og særligt indbo til DKK 3.000.000.

I den forbindelse anføres det bl.a. af Forsikringsselskabets løssøretaksator, som skal godkende udvidelsen, at udvidelsen af særligt indbo netop er for at kunne dække smykker ligesom han i øvrigt bl.a. bemærker, at der er '(...) *god sikring på adressen i forvejen*' og '(...) *der er tale om et meget velovervåget område og meget patruljeret af politi*'. E-mailkorrespondancen er vedhæftet som Bilag 6. Klagers pointe i den henseende er blot, at ejendommens placering såvel som omfanget af det respektive indbo også var en kendt forudsætning for Forsikringsselskabet på tidspunktet for udformningen af sikringsklausulen, men at Forsikringsselskabet, som den professionelle part og koncipist i det respektive aftaleforhold, hverken direkte el. indirekte tager noget som helst forbehold el. på anden måde indikerer et krav om tilkobling af alarmer i den respektive sikringsklausul.

Selv hvis Klagers manglende tilkobling således skulle have været et udtryk for et bevist valg, er det dermed uden betydning for Forsikringsselskabets forpligtelse til at dække den anmeldte skade, idet Forsikringsselskabet som koncipist specifikt har forholdt sig til ejendommens placering, omfanget af tyvetækkelige værdigenstande og risikoen ved manglende tilkobling af alarmer (jf. også Bilag 6), men desuagtet ikke har taget forbehold af nogen art ift. et tilkoblingskrav, og derfor har de accepteret (om ikke andet som minimum måtte indse) en sådan risiko, når de ikke har gjort sig den ulejlighed at indarbejde et forbehold i sikringsklausulens bestemmelser om manglende tilslutning af alarmer ved indbrud, jf. også de i pkt. 3.1.2 anførte principper om fortolkningslæren, som finder analog anvendelse i nærværende tilfælde.

Sammenfattende gør Klager derfor gældende, at der alene er tale om en simpel forglemmelse, da Klager forlader sin bopæl den 23. august 2024 og glemmer at tilkoble alarmer. Forsikringsselskabets påstand om, at Klagers manglende tilkobling skulle være udtryk for en bevidst handling er udokumenteret, og det er under alle omstændigheder uden betydning for den konkrete situation, jf. princippet i forsikringsaftalelovens § 3. Forsikringsselskabet er bekendt med placeringen af Klagers bopæl, som er placeret i et eftertragtet kvarter, såvel som omfanget af tyvetækkelige værdigenstande, og har ikke, trods denne positive viden, fundet anledning til at specificere et eventuelt kriterie om tilkobling af alarmer i sikringsklausulen, hvorfor bestemmelsen må forstås som ubetinget, og der er ikke grundlag for en anden fortolkning, jf. det af Klager tidligere anførte om fortolkningslæren."

Selskabet har den 28/5 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt der er dækning for et indbrud på den hos KF tegnede indboforsikring.

Efter klagens modtagelse blev vurderet, at der var behov for at få sagen yderligere oplyst, da der var oplyst at forefindes en politirapport, som dog ikke var fremlagt af klager. Denne rapport er nu fremlagt.

Sagen er nu genvurderet, og efter genvurdering fastholder KF sin oprindelige afgørelse. Idet oplysningerne i politirapporten, sammenholdt med sagens øvrige oplysninger, kaster lys over sagen på en måde som ikke tidligere var tilfældet.

Det er KFs opfattelse, at der ikke er dækning på forsikringen, dels idet policens krav om rumovervågning i boligen ikke er opfyldt, og dels idet boligen ikke har været aflåst.

Måtte Nævnet vurdere, at KF ikke har belæg for synspunktet om manglende dækning med baggrund i policens krav og/eller aflåsning, da er det KFs opfattelse, at klager har handlet groft uagtsomt, og dette også betyder klager ikke har ret til erstatning.

Det er uklart, om klager - ifald Nævnet kommer frem til, at der er dækning på forsikringen – ønsker nævnets vurdering af berettigelsen af kravets størrelse. I-og-med der ikke er fremsendt bilag til dokumentation af kravet må konkluderes, at størrelse ikke er til bedømmelse. Det skal dog oplyses, at KF mener, at erstatningen skal fastsættes til et skønsmæssigt beløb under kr. 822.000, hvis dækning fastslås.

1. Opfordringer til yderligere sagsoplysning fra klager

KF har afgjort sagen på baggrund af de oplysninger, som klager anfører i klagen til Nævnet, og KF er for-så-vidt af den opfattelse, at sagen kan afgøres på dette grundlag.

Politirapporten som er indhentet og giver, som anført, ikke anledning til en ændret vurdering, men dog bekræftes (efter selskabets opfattelse) forhold som KF har lagt til grund.

Selskabet har indhentet 'aktivitetsrapport' på alarmsystemet fra alarmselskabet. Denne fremlægges. Af loggen kan ses, at der sendes rutinesignal en gang dagligt til alarmselskabet.

Det fremgår i.ø. af alarmloggen, at anlægget er taget ud af drift d. 31-10-2024.

Det installerede alarmsystem sender ikke til- og fra koblinger til alarmfirmaet, dette idet alarmsystemet angiveligt er af ældre dato. Alarmselskabet har dog oplyst, at man på selve alarmanlægget kan få data på, hvornår anlæg er til- og frakoblet.

Ved en fornyet gennemgang af sagen står det klart, at oplysninger om alarm og vindue på 1. sal vil kunne kaste yderligere lys over sagen. Oplysninger som klager med fordel kan fremskaffe, da det ikke er muligt for KF at fremskaffe dette selv.

Følgende yderligere oplysninger indgå:

- Nærmere oplysninger om alarmen:
 - Hvornår er den installeret?
 - Er den blevet gennemgået/opdateret og hvornår?
 - Hvorfor er alarm skiftet?
- Alarmlog sv. til det seneste ½ år op til og med skadestidspunktet.
- Faktura fra låsesmedens besøg og oplysninger om dennes aktivitet (angivet til 4 dage forud for begivenheden).

2. Supplerende bemærkninger til forsikringsforhold og faktum før indbruddet

Klager har været indboforsikringskunde hos KF i en længere årrække, og i den første lange tid var indboforsikringen uden særlige klausuler.

I hele – eller i al fald i en væsentlig del af forsikringsforholdets varighed – har klager været mæglerbetjent.

Ultimo 2019 blev klagers forsikring om-tegnet (jf. om om-tegning nedenfor). Ved omtegningen blev tilføjet klausul TY05A - den i sagen omdiskuterede.

Parterne er enige om, at klausulen er vedtaget, og har været gældende siden 2019.

Klausulen er tilføjet klagers forsikring ud fra en standardiseret risikobetragtning. Risikobetraktningen beror bl.a. på forsikringsstedets adresse og indbosummens størrelse.

Der er således ikke tale om en individuelt tilpasset og formuleret klausul.

Det er uoplyst, om klager i forbindelse med tilføjelsen af alarm-klausulen i 2019 fik gennemgået sikring på ejendommen og/eller sit alarmsystem, og det er ej heller oplyst, om der løbende er sket en vurdering/gennemgang af alarmsystemet. Klager opfordres til at belyse dette, evt. via dokumenter fra alarmselskabet.

I december 2021 - på anmodning fra klagers mægler – blev implementeret en ændring i forsikringssummerne, idet klagers indbosum blev fordoblet. Fra december 2021 var summen DKK 9,7 mio., heraf DKK 3 mio. i særlige værdigenstande. Klausul TY05A forblev ved ændringen uændret.

Til den af klager fremlagte forsikringspolice er knyttet forsikringsbetingelser. Disse fremlægges.

Af betingelserne fremgår af punkt 3.8, at tyveri, som ikke er indbrudstyveri fra aflåst boligareal, ikke er dækket.

Ejendommen sagen vedrører har 4 etager, og har et samlet areal på ca. 600 km².

Ejendommen er beliggende i et eksklusivt kvarter, og har et herskabeligt præg. Pga. adresse, ejendommens karakter og som følge af udstilling af luksusbiler i glasmontre mv. gives indtryk af, at der er tale om en ejendom, hvori der befinder sig betydelige værdigenstande.

Klagers sikring af ejendommen på skadestidspunktet er oplyst i klagen s. 4. Ejendommen har på de fleste vinduer været sikret med div. særlig sikring, men i al fald et kældervindue (det ene formodede indstigningssted), har alene været sikret med tremmer, ligesom der er tvivl om, hvorledes vindue på 1. sal har virket/været sikret, jf. senere.

Det oplyses til politirapporten at alle vinduer, på nær i kælder, er udstyret med særlig føler som kan registrere rystelser ('ryste-alarm'). Klager har til KF efterfølgende oplyst, at denne sikring er uafhængig af om alarm i huset ellers er tændt.

Boligen var udstyret med rumovervågning sv. til 2 sensorer som dækkede to kælderindgange. Der var ikke installeret yderligere rumovervågning.

3. Bemærkninger til forsikringsbegivenheden og efterforløbet)

Mandag den 26. august 2024 modtog KF en anmeldelse fra klagers forsikringsmægler om, at der var sket indbrud på klagers ejendom. Indbruddet var sket natten mellem lørdag 24. og søndag den 25. august 2024.

Indbruddet blev anmeldt til politiet, og politiet var, iflg. klagers angivelser, til stede på klagers ejendom i ca. 4 timer for at undersøge omstændighederne ved indbruddet, iflg. politirapporten har politiet været på stedet i 2 timer. Allerede her bemærkes, at dette må betyde der har været

lavet en forholdsvis grundig undersøgelse, hvorfor de umiddelbare konklusioner kan lægges til grund.

Ved indbruddet blev stjålet værdigenstande for et større beløb (+ 500.000).

I politirapporten kan man læse og se fotodokumentation for, at der er to vinduer åbne hhv. på 1. sal og i kælder. Politiet angiver de begge er opbrudte.

Det fremgår videre af politirapporten, at der har været udvendig videoovervågning, men at det har været muligt at komme ind til ejendommen, uden at være blevet set grundet et 'blidt' sted i overvågningen.

Af rapporten fremgår, at der er sket indstigning 2 steder, således gennem vindue i kælder og vinduet på 1. sal.

Vedr. kældervinduet bærer dette tegn på indbrud. Vedr. vinduet på 1. sal henvises til nedenfor anførte bemærkninger.

I forbindelse med en opfølgning til anmeldelsen oplystes overfor KF, at (hus)alarm ikke blev udløst ved indbruddet. Parterne er enige herom. Der er også enighed om, at (hus)alarmen ikke var slået til grundet klagers egen adfærd, jf. dog senere.

Oplysningerne i anmeldelsen gjorde, at KF foretog besigtigelse af ejendommen 30. august 2024. Ved besigtigelsen deltog hhv. forsikringstager, to personer fra KF og sikringskonsulent fra [sikringsfirma].

Som opfølgning på besigtigelsen fremsendte [sikringsfirma]-konsulenten en kort redegørelse for hans observationer. KF har efterfølgende (22. maj og 23. maj) indhentet supplerende bemærkninger fra [sikringsfirma]-konsulenten. Konsulentens mails fremlægges.

3.1. Nærmere om 1. sals-vinduet

Der er billede af opsat stige til vinduet på 1. sal, og der er taget billeder af vindue.

Opsætning af stigen skaber en formodning for, at der er forsøgt indstigning gennem vindue på 1. sal.

Klager har efterfølgende fremført synspunkt om, at stigerne er opsat som flugtvej, og ikke som vej til at komme ind i huset. Om dette er korrekt, kan af gode grunde ikke afklares, men der må trods alt være en vis formodning for, at man ikke på forhånd - i en situation hvor man som tyv har haft hastværk - har opstillet stigen for at sikre en flugtvej. Tyven kendte jo ikke muligheden for flugtveje før indstigning, og så skulle en tyv altså først have foretaget indstigning, for så at have opstillet en stige?

Det fremgår temmelig tydeligt af de fremlagte billeder, at låsemekanismen på vinduet er ødelagt (buet):

...

Klager oplyser til politiet, at der 4 dage før indbruddet har været besøg af en låsesmed, idet vinduet ikke lukkede korrekt.

Klager har efterfølgende oplyst, at rapportens angivelser af, hvad der er oplyst til betjenten som håndterede indbrud/skrev rapporten om 1. sals-vinduet ikke er korrekt, og at det eneste problem med vinduet var at det bandt.

Selskabet bemærker til dette, at politiets angivelser må lægges til grund, der er ikke grundlag for at antage, at det først noterede ikke svarer til det, som klager har angivet ved den initiale afhøring.

Klager har til selskabet oplyst, at denne efterfølgende har fået en korrigeret forklaring fra politiet. Denne styrede forklaring/efterrationalisering, som i ø ikke stemmer overens med de faktiske forhold, kan ikke tillægges vægt.

Konkluderes kan i al fald at vinduet, som det fremstår på billedet, ikke lukker korrekt.

Vedr. vinduet på 1. sal synes der enighed om, at vinduet er opbrudt/åbnet ved vold.

Selskabets ekspert konkluderer:

Udfra hvordan låsen er trukket ud på billederne, vil jeg sige at vinduet er enten skubbet ind udefra, eller trukket ind indefra, imens den gående del var fastlåst i den stående, men uden at den stående

var fastlåst i karmen - det passer med låsen er trukket 'ligeud' af falsen, i en bue hvor det har fastholdt med stagen - ved en opbrydning hvor den stående del var fastlåst i karm og kun den stående del blev opbrudt ville der være større deformation, mærker efter opbrydningsværktøj og låsen ville være trukket skæv da presset ville ligge 'indaf/skrå' i stedet for 'udaf/fra hinanden'

Det er ikke muligt for KF at bekræfte eksistensen af særlige sikring af vinduerne, som sikrede omtaler i politirapporten (i.e. 'ryste-sikring' af vinduer uafhængig af alarmtilslutning). KF vil dog bemærke, at det er usikkert om den omtalte sikring har fungeret, hvis vinduet ikke på forhånd var lukket korrekt, ligesom det også forekommer usikkert, om ikke alarmen ville gå i gang, hvis man 'flåede vinduet op indefra.

Vinduet har et håndtag/en åbne-lukkemekanisme på indersiden af vinduet, og det må have formodning for sig, at hvis vinduet var åbnet indefra (som flugtvej) ville denne mekanisme være anvendt, og derfor ikke have forårsaget deformation af låsemekanismen, og i så fald må man vel også konkludere, at så ville 'ryste-alarmen' ikke udløses.

Politiet angiver i rapporten der er opbrudsmærker på vinduet, og angiver derefter 1. sals vindue som indstigningssted.

Klager oplyses selv, at disse opbrudsmærker er fra indersiden af vinduet.

KF synes ikke at kunne se af billederne af vinduet indefra, at der er mærker, og antager at 'det lille hak' ikke nødvendigvis er et opbrudsmærke, men nærmere et afslag, jf. forklaringen fra [sikringsfirma].

Billedet med 'opbrudsmærket' i politirapporten synes da også, henset til at der er sort i højre del af billedet, at være noget som er på ydersiden.

Ankenævnet *for* Forsikring

17.

103078

Konklusionen fra [sikringsfirma] stemmer overens med placering af låsen.

[sikringsfirma]-konsulenten forklarer, at det ved besigtigelsen, at vinduet da var låst med en suppleringslås. På dette tidspunkt har vinduet i al fald ikke kunnet lukke på sædvanlig vis.

Opsummerende mener KF at der er ført tilstrækkeligt bevis for, at vinduet på 1. sal ikke har været lukket/aflåst, at det har kunnet åbnes udefra, at det er et sandsynligt indstigningssted.

3.2. Oplysninger om (hus) alarmtilslutningen

Ved besigtigelsen af ejendommen drøftedes omstændighederne i forbindelse med indbruddet med klager. Følgende er oplyst/noteret af KFs medarbejder i forbindelse med besigtigelsen:

Ft. Oplyser, at han forlader hjemmet kl. ca. 22:00 for at tage ind til byen og mødes med sin [barn]. Han slår IKKE alarmen til, idet han ikke skal være væk særlig længe. Da ft. kommer hjem ca. 02:15 kan han konstatere, at der har været indbrud.

Af klagen til nævnet fremgår, at det bestrides, at klager skulle have oplyst, at han bevist ikke slog alarmen til.

[Sikringsfirma] sikringskonsulent har angivet følgende vedr. samtale med forsikringstager:

Ifht den manglende tilkobling, fortalte FT at den ikke var tilkoblet da han, og ven som var tidligere [profession] og på besøg – skulle hente mad (jeg erindrer det som en pizza) og han derfor kun skulle være væk få minutter.

Selskabet mener på baggrund af ovenstående, at det kan lægges til grund, at klager bevidstundlod at tilslutte alarmen, og at det ikke 'blot' skyldes en forglemmelse.

Det bemærkes, at KF har ingen interesse i at gengive et urigtigt faktum, men KF fastholder at klager, af egen drift til KFs to repræsentanter, oplyste, at han bevidst ikke slog sin alarm til. Der er en mail med information fra besøget i KFs system, og en meget tydelig erindring hos KFs medarbejdere om samtalen. Det erkendes dog, at udtalelsen ikke kan verificeres via f.eks. optagelse af en samtale.

3.3. Klausulændringen sket efterfølgende

Som alle andre forsikringsselskaber forbedrer og udvikler KF løbende sine forsikringer/forsikringsbetingelser, og derfor sker der af-og-til om-tegning.

Om-tegning sker enten via en konvertering/masse-omtegning i forbindelse med generel fornyelse af forsikringerne ved hovedforfald, eller også sker omtegning løbende, hvis der er anledning til dette.

KF havde i efteråret 2024, som et led i sin generelle løbende forbedring af forsikringsprodukterne udviklet en ny tyveriklausul ifht. den som var gældende for forsikringsforholdet, ligesom der på skadestidspunktet nys var lavet nye vilkår for privatforsikringer ifht. dem som var gældende for forsikringsforholdet.

Alle nye kunder fik de nye 2024-vilkår ved nytegning, mens eksisterende kunder i udgangspunktet først senere skulle 'omtegnes' til de nye vilkår og klausul.

Som det er sædvanligt i forsikringsaftaler, havde KF mulighed for, i forbindelse med en skade, at foretage en vurdering af forsikringsforholdet. Dette sker standardmæssigt, og i den forbindelse gav dette i det konkrete tilfælde mulighed for - før den generelle 'omkonvertering' - at give forsikringstager de nyeste vilkår og nyeste klausul.

Den nye klausul adskiller sig på en række punkter fra den tidligere, således bl.a. med angivelse af 'vagtudrykning', angivelse af at 'rumovervågning skal være i hele boligen', angivelse af forøget selvrisiko mv.

For fuldstændighedens skyld bemærkes, at bygningsskaden sket ved indbruddet er anerkendt som dækningsberettiget og udbedret, men dette er uden betydning for bedømmelsen af denne sag.

4. KFs vurdering vedr. rumovervågning

Det er KFs opfattelse, at forsikringstager ikke på indbrudstidspunktet havde opfyldt sikringsklausul TY05A, og at konsekvensen af den manglende opfyldelse er, at indbrudstyveriet ikke skal dækkes.

Klausulen indeholder en angivelse af, at der skal være installeret rumovervågning, og derudover en angivelse af hvad der sker, hvis alarmer ikke er tilsluttet på skadestidspunktet.

Det følger af TY05A hvad konsekvensen af den manglende overholdelse er, nemlig hhv. ingen dækning ved manglende installering og en forøget selvrisko ved manglende tilkobling.

Det kan lægges til grund, at klausulen var vedtaget og gældende på skadestidspunktet, og det kan lægges til grund, at alarmer ikke var tilkoblet på skadestidspunktet.

Det kan yderligere lægges til grund, at konsekvensen af den manglende overholdelse af rumovervågningsangivelsen er klar og umisforståelig beskrevet, og dette er da ej heller problematiseret fra klagers side.

Det er desuden et faktum, at forsikringstager havde installeret to rumfølere i kælderen, men intet derudover, og således var et område på mindst 450 km² (i praksis nok endnu større) var efterladt uden rumovervågning.

Angivelsen af etablering af rumovervågning er forsikringsretligt at betragte som en risikoafgrænsning/dækningsafgrænsning. Der er tale om en angivelse af et forhold, som objektivt set skal være opfyldt, for at der kan ske dækning. Angivelsen er uafhængig af en konkret handlingsanvisning.

Ud fra en sproglig (leksikal) ordlydsfortolkning af klausulen er den 'absolut'. En stringent objektiv fortolkning af klausulen betyder, i mangel af andre holdepunkter, at rumovervågning skulle etableres i (alle) boligens rum.

Den ovenfor anførte forståelse/fortolkning støttes af en formålsfortolkning, idet klausulen alt andet-lige er etableret med det formål at forebygge tyveri, og at klausulen derfor f.eks. oplagt ikke kan være opfyldt ved etablering af rumovervågning alene f.eks. i spisekammeret eller på et tørreloft.

Det bemærkes da også i relation til det konkrete tyveri, at det af politirapporten fremgår, at tyvene har haft livlig færden på etagerne.

Selv med den mest forsikringstagervenlige fortolkning må det være således, at klausulen trods alt har et reelt indhold og en reel effekt, og der derfor må være en nedre grænse for hvornår klausulen kan anses for opfyldt.

Henset til klausulens ordlyd er det ikke 'op til' forsikringstager/sikrede, at foretage en for subjektiv fortolkning af den objektive klausul, og herefter – således som tilfældet er her – hævde, at klausulen er opfyldt fordi der er etableret 2 rumfølere i kælderen.

Klagers advokat anfører, at klausulen er uklar i sin formulering, og angiver også, at KF tidligere har anført, at det kan diskuteres hvornår klausulen er opfyldt. Denne tilkendegivelse vedstås naturligvis, men det beror på en misforståelse, når dette leder til en konklusion om, at der så 'må være dækning i denne sag', idet der skulle være en opfattelse af at enhver uklarhed i klausulens formulering må føre hertil.

En formulering af en generisk klausul vil ALTID have visse udfordringer, således kan man f.eks. ikke uden specifik gennemgang af den enkelte ejendom etablere en alarmklausul med en præcis angivelse af, hvilke rum der ønskes overvågning i.

Intet konkurrenceudsat forsikringsselskab har mulighed for, ved hver forsikringsaftale, at foretage en individuel vurdering, besigtigelse og formulering af klausuler.

Ingen klausuler vil kunne formuleres således, at der ikke vil skulle foretages en konkret subsumption ifht. omstændighederne.

En klausul som den foreliggende må og skal fortolkes i lyset af virkeligheden, og det er det som KF mener med 'at overholdelsen kan diskuteres'. Var der f.eks. etableret rumovervågning på 575 km² af bygningen, og alene undladt rumovervågning i et tørreloft, skunkrum eller lign., så ville KF nok ikke - ud fra en samlet vurdering – kunne hævde at klausulen ikke var opfyldt. Her ville alene begrebet 'rum-overvågning' kunne give anledning til tvivl.

Det kan i den forbindelse bemærkes, at rum-overvågning må være noget andet end overvågning af to indgangsdøre i kælderen.

Klager angiver, at selskabet foretager en ukorrekt subjektiv fortolkning af klausulen til gunst for selskabet. Dette er ikke korrekt, selskabet indtager tværtimod det synspunkt, at ikke enhver situation uden rumovervågning nødvendigvis fører til manglende dækning.

Efter KFs opfattelse står det lysende klart, at forsikringstager langt fra havde opfyldt klausulen. Der har med sikkerhed ikke været etableret rumovervågning på 3 ud af 4 etager, vel og mærke de etager som normalt rummer værdier. Med den rumovervågning (i fald den betragtes som sådan), som har været etableret, har en tyv frit kunnet bevæge sig rundt i hovedparten af huset. Selv en formålsfortolkning som i det væsentligste taler til fordel for forsikringstager, må resultere i den konklusion, at klausulen ikke er overholdt.

KF bestrider ikke, at ejendommen er sikret med en række tiltag, som må formodes at have en vis forebyggende effekt i relation til tyveri, og det kan også med forsigtighed antages, at forsikringstager har været af den overbevisning, at når der var etableret særlige tiltag på vinduer – udover dem i kælderen - så var dette tilstrækkelig tyverisikring (som også antydtes og fremhævet af klagers advokat).

Det er imidlertid denne sag uvedkommende, om der var etableret alternative tyverisikringstiltag. Den af klagers advokat angivne 'formodning for at han ville have indrettet sig anderledes', hvis KF

havde formuleret klausulen anderledes, er spekulativ og uden relevans. Dette særligt idet klager jo netop selv forfægter det synspunkt, at han mener tyverisikring var forsvarlig og klausulen var overholdt med den sporadisk etablerede rumovervågning.

KFs synspunkter om rumovervågning svarer i ø til det som fremgår af sikringsguiden fra Forsikring og pension, jf. sikringsguiden.dk. Heraf fremgår:

Sikringsniveau 20-S		S
Skalsikring – minimumskrav		—
Mekanisk indbrudssikring	Elektronisk overvågning	Si
Mekanisk skalsikring	Elektronisk skalovervågning	—
1. Større åbninger ¹ skal være forsynet med døre, vinduer, porte eller lemme.	1. Overvågningen skal omfatte de rum, hvori de tyvetækkelige varer og særligt løsøre opbevares. Overvågningen skal omfatte alle større åbninger i rummets grænseflader.	Si
2. Døre, porte og lemme, der aflåses fra den udvendige side, skal aflåses med en Forsikring & Pension-registreret LÅSEENHED I eller tilsvarende jf. Sikringsguiden.dk.	2. Centraludstyret skal placeres i det overvågede område.	Si

Uanset sikringsguidens angivelser måske ikke direkte kan anvendes på denne sag, så viser det dog, hvordan krav til rumovervågning i al almindelighed betragtes.

Det bemærkes i øvrigt, at der ikke er et krav om årsagssammenhæng mellem risikoafgrænsningen og skaden.

Det forhold at forsikringstager efterfølgende har fået en ny klausul er uden betydning for nærværende sag. Det fremførte synspunkt; at den ændrede klausulformulering har konkret anledning i den skete skade, kan afvises. Der henvises til ovennævnte redegørelsen for årsagen til at der blev fremsendt en ny klausul umiddelbart efter skaden.

Klager angiver at selskabets 'adfærd under skadebehandlingen' støtter klagers synspunkt. Synspunkter er uklart, og det kan under alle omstændigheder afvises at selskabets efterfølgende 'adfærd' har en betydning. Aftaler fortolkes ikke på baggrund af en efterfølgende adfærd.

Ændring i klausulformuleringen beror på en erfaringsmæssig vurdering af klausulens anvendelse på KFs kunder, herunder om kundevenlighed mv. Som det fremgår af redegørelsen og bilag 3 blev klager også om-konverteret til nye vilkår.

Et synspunkt om at en ændret formulering fører til, at man kan antage den gamle klausul som forkert/uklart formuleret, bestrides. Konsekvensen af et sådant synspunkt ville jo være, at et selskab aldrig kunne arbejde med ændringer/forbedring, uden at løbe en risiko for at tidligere formuleringer blev underkendt.

5. KF's vurdering vedr. indbrudstyveri)

Det fremgår af politirapporten, at der har været indstigning flere steder. Dette kunne bero på at der var flere gerningsmænd.

På baggrund af de afdækkede omstændigheder skal politiets konklusion om flere indstigningssteder lægges til grund.

Som følge af klages egen initiale forklaring til politiet umiddelbart efter anmeldelsen, må konkluderes, at vinduet på 1. sal ikke lukkede korrekt.

Idet der henvises til afsnittet som nærmere beskriver forhold og omstændigheder vedr. vinduet må det - ud fra en samlet vurdering – konkluderes, at har selskabet har ført tilstrækkeligt bevis for, at 1. sals-vinduet ikke var lukket korrekt/ikke var aflåst, og at tyvene har benyttet dette som indstigningssted.

Klagers bolig har derfor ikke været forsvarligt aflåst, og klager kan ikke sandsynliggøre at den manglende aflåsning ikke har haft betydning for forsikringsbegivenhedens indtræden.

Det følger af forsikringen, at der ikke er dækning for indbrudstyveri, når der ikke er sket aflåsning af boligen.

Også af denne årsag kan selskabets afgørelse ikke kritiseres.

6. KFs vurdering vedr. alarmtilslutning

Som oplyst holder KF fast i, at forsikringstager ved besigtigelsen umiddelbart efter skaden oplyste, at han bevidst og forsætligt ikke havde slået alarmen til.

KF finder at dette er tilstrækkeligt dokumenteret.

Konsekvensen af denne beviste handling er – efter KFs opfattelse – at forsikringsdækning kan afvises alternativt nedsættes.

Spørgsmålet om den klausulerede angivelse vedr. tilslutning til alarm er rent forsikringsretligt at betragte som en sikkerhedsforskrift (handlingsanvisning).

Det er i klausulen er angivet hvilken konsekvens manglende tilslutning skal have – nemlig dobbelt selvrisiko. Det er for-så-vidt også korrekt, at selskabet på denne måde synes at have gjort op med den klausulmæssige konsekvens af den manglende tilslutning, og at yderligere konsekvenser ikke kan gøres gældende.

Det bemærkes, at indstigning også er sket gennem kældervindue, og det kan derfor, efter selskabets opfattelse lægges til grund, at en aktiveret alarm nok ville have forhindret eller begrænset skaden, og sikrede har derfor ikke bevist at overtrædelsen ikke har haft betydning.

Klausulovertrædelsen er selvstændigt sanktioneret.

Det er imidlertid i forlængelse af ovenstående KFs opfattelse, at en forsætlig/bevist manglende tilkobling af alarmen angår en adfærd som ligger udover det, som der er angivet med konsekvens i klausulen.

Ved bevist undladelse af tilkobling af alarm i en ejendom i et eftertragtet kvarter, indeholdende åbenlyst tyvetækkelige genstande, udgør en særlig situation.

Det er uklart om forsikringstager ofte vælger ikke at tilslutte sin alarm. Af hensyn til en sådan vurdering bør forsikringstager fremlægge log fra alarmselskabet i en periode for 6 måneder frem til tyveriet.

Juridiske set kan det ikke udelukkes, at FAL § 18 gælder sideløbende med overtrædelse af en sikkerhedsforskrift, og netop i denne situation må dette være tilfældet. Denne vurdering strider ikke mod præceptiviteten i FAL § 51, når den umiddelbare konsekvens (ved uagtsom overtrædelse) af sikkerhedsforskriftsovertrædelsen alene er dobbelt selvrisko.

Det er anerkendt, at undladelser også kan konstituere grov uagtsomhed.

Det er selskabets opfattelse, at den manglende tilkobling af alarmen, særligt når der var fravær i lang tid, udgør en selvstændig handling som kan betragtes som groft uagtsom, og at konsekvensen af en sådan adfærd er bortfald eller nedsættelse af erstatningen.

Selskabet og klager er enige om, at klagers ejendom har tyvetækkelige værdier og en forøget risiko, og det er da også derfor der har været alarmklausuler. Klager kan ikke risikofrit negligere dette faktum, bevist undlade at tilslutte alarmen, og derefter forvente forsikringsdækning.

Ud fra en samlet vurdering er det selskabets opfattelse, at den grove uagtsomhed skal føre til, at erstatningen bortfalder."

Selskabet har i brev af 11/6 2025 yderligere anført:

"Købstædernes Forsikring (KF) har noteret, at der er fremlagt supplerende bilag fra klager i form af e-mail fra politiassistent og e-mail fra låsesmed. Forholdet angår vinduet på 1. sal, hvorfor denne kommentar vedrører dette.

Det er dog vigtigt at understrege, at forholdet vedr. vinduet på 1. sal kun bliver aktuelt, såfremt det stillede sikkerhedskrav vedr. overvågning er overholdt. Det er fortsat KF's synspunkt, at sagen skal afgøres alene ud fra den manglende overholdelse af sikringskrav.

Oplysningerne i politirapporten, de nu fremlagte mails og sagens øvrige oplysninger er modstridende og bemærkelsesværdige.

Det bemærkes, at klagers synspunkt (nu nok) er, at vinduet på 1. sal er opbrudt indefra (?), hvilket så antageligt bestyrker et synspunkt om, at det var lukket korrekt før episoden (?).

Følgende er gengivet i politirapporten

Indstigning via vindue på 1. sal samt indstigningen gennem vindue i kælder.

Og det er noteret:

På 1. salen over en karnap var opbrudt et vindue til soveværelset. Dette vindue havde som det eneste problemer med at lukke korrekt i slutblikket, hvilket ikke var synligt ude fra. Der var sat en stige op ad karnappen for at få adgang til 1. salens vindue.

Det er af klagers forklaring noteret:

Afhørte forklarede, at han havde haft besøg af en låsesmed for 4 dage siden, som han havde brugt fast gennem mange år. Denne låsesmed havde bl.a. kigget på vinduet på 1. sal, som var det eneste vindue, der ikke lukkede korrekt.

Alle tre citerede afsnit synes at angive, at vinduet ikke lukkede korrekt.

Oplysningen om at vinduet ikke lukkede korrekt i slutblikket, sammenholdt med en forklaring om, at der var tilkaldt en låsesmed må betyde, at vinduet ikke lukkede korrekt, og derfor ikke var aflåst på gerningstidspunktet. At muligvis/muligvis ikke var synligt udefra, er uden betydning for om det var aflåst.

Oplysningen om at vinduet ikke lukkede korrekt, som allerede anført i første indlæg, bestyrkes af at vinduets låsemekanisme er bøjet. Opbrud vil ikke bøje låsen på den måde.

Klager bestrider nu (vidst nok), at det noterede om hans egen forklaring er helt korrekt gengivet, ligesom politiets konklusion noteret i politirapporten udfoldes/forklares.

Supplerende bemærkes, at det kan ikke konstateres, at der er efterladt mærker som stammer fra manipulation med opbrydende effekt. Vinduet i værelset er affotograferet i politirapporten umiddelbart efter episoden, og der er ikke tydelige opbrudsmærker, ligesom der f.eks. ikke er voldsomt ødelagt karm, træ mv.

Indefra ser det ud som følger:

...

Som det ret tydeligt fremgår af billedet, er ingen mærker af betydelig art. Der findes dog, som også tidligere oplyst et 'afslagsmærke'/mindre mærke på siden af vinduet:

...

Vinduet er hægtet fast i siden/karmen, og åbnes på midten. For en umiddelbar vurdering af billederne, så ser det også ud som om vinduet på indersiden 'rager' ind over karmen, således at det såkaldte opbrudsmærke vil være skjult, hvis vinduet er helt lukket.

Antages det at mærket er et 'opbrudsmærke', så kan det mest nærliggende være fremkommet ved at stikke en genstand ind udefra i et halvåbent vindue.

Med andre ord: Det er nærmest sikkert, at vinduet har været åbnet i forbindelse med episoden (enten som flugt eller indstigning), og dette er sket uden at det er brudt op udefra. Den først afgivne rapport, skrevet umiddelbart efter gerningsstedsundersøgelsen, må lægges til grund ved sagens vurdering. Det bemærkes i ø, at når det angives i politirapporten, at der er 'opbrudt' et vindue, så kan man ikke dermed konkludere, at det er opbrudt i forsikringsteknisk forstand, blot kan konkluderes at det åbnet. Dette særligt henset til der netop ikke er mærker med opbrydende effekt.

Efter selskabets opfattelse er situationen herefter, at selskabet har ført tilstrækkeligt bevis for, at vinduet ikke var lukket korrekt, og at det ikke er brudt op udefra, og at sikkerhedsforskriften vedr. aflåst herefter ikke var overholdt på gerningstidspunktet.

Mod disse overordnede – relativt objektive konstateringer – står klagers påfaldende og lidt uklare synspunkter og teori om vinduet. Klagers synspunkter synes båret af et behov for at forklare hvorfor låsemekanismen var bøjet, og hvorfor politirapporten konkluderer som den gør.

Klager, klagers glarmester og politiassistenten angiver samstemmende nu, at vinduet kunne lukke korrekt, men blot bandt, med andre ord; politiets første angivelse bestrides.

Klager, klagers glarmester og politiassistenten synes videre (nu) enige om, at vinduet var opbrudt indefra ved episoden.

Som allerede oplyst, vil mest oplagte for en tyv, som befinder sig indenfor, være, at åbne vinduet 'normalt' for at bruge det som flugtvej. Det har formodning imod sig, at man vil brække et vindue op, hvis det blot kan åbnes (som de førmtalte jo siger man kunne). Endsige er der formodning imod, at en tyv bruger tid under et indbrud på at brække et vindue op indefra.

Om politiassistentens seneste tilkendegivelse af vinduets kondition kan i ø anføres, at det er ganske uklart hvorpå denne konklusion beror. Har politiassistenten lukket-og-åbnet vinduet i forbindelse med sin gerningsstedsundersøgelse? Eller beror hans tilkendegivelser alene på klagers egne oplysninger?

Det er indbyrdes uforeneligt, når politiassistenten først i sin rapport kan tilkendegive, at der var to indstigningssteder, og notere at soveværelsesvinduet var brudt op, for derefter at foretage en korrektion, som fører til en helt anden konklusion (i.e. at der med sikkerhed kun var et indstigningssted).

Politiassistenten angiver nu i sin mail, at der var 'tydelige trykspor' på den indvendige side (hvad så end det vil sige). Det forekommer påfaldende, at disse tydelige forhold ikke er nævnt i den oprindelige rapport. Var det tydeligt at konklusionen var, at vinduet var brudt op indefra, så skulle dette være angivet i rapporten.

Skulle teorien om at vinduet være brækket op indefra følges, så må det antages, at det ville være brækket op 'på midten', som alternativ til at forsøge opbrud der hvor vinduet er hængslet. Indikerer billederne noget, er det da nok også (pga. den buede låsemekanisme), at der højst er sket manipulation på midten af vinduet.

Mailen fra [glarmester], en glarmester, oplyser alene om forholdene efter skaden. Det angives at glarmesterens montør (mundtligt) har angivet, at der var efterladt brækmærker indvendigt.

Bevisværdien af mailen fra indehaveren af [glarmesterfirma] er begrænset, da der er tale om, at en indehaver gengiver en 3. mands opfattelse (montør) opfattelse af en situation sket for ¾ år siden, og det er da også ganske uklart, hvilke brækmærker indehaveren refererer til.

Glarmesterens angivelse siger intet om vinduets kondition *inden* episoden. Vinduet har i al fald haft en mangel, som har været så alvorlig, at klager tilkaldte en låsesmed (og altså ikke en glarmester) til at se på vinduet.

KF er af den opfattelse, når henset til samtlige oplysninger, at der er ført tilstrækkelig dokumentation for, at vinduet på 1. sal ikke var lukket korrekt, og at dette har den tidligere nævnte forsik-

ringsmæssige konsekvens, da klager ikke kan dokumentere, at det har været uden betydning for hændelsen, eller subsidiært i al fald omfanget af denne."

Klagerens advokat har i brev af 3/7 2025 til nævnet bl.a. anført:

"1 Bevisbyrde og vurdering af kravets størrelse

Sammenfattende for Indlæggene synes at være, at Forsikringsselskabets synspunkter og påstande er baseret på formodninger og antagelser snarere end egentlige og tekniske beviser. Hovedprincipperne for bevisbyrden i sager som denne er som bekendt, at Klager som forsikrings-tager skal bevise, at der er sket en forsikringsbegivenhed under den respektive police.

Det er mellem parterne ubestridt, at der har været indbrud på Klagers bopæl.

Klager skal herudover som forsikringstager dokumentere omfanget af tabet.

Forsikringsselskabet anfører i Indlægget, at det er uklart, om Klager ønsker en vurdering af berettigelsen af kravets størrelse, idet der ikke er fremlagt dokumentation. Klager medgiver, at dokumentationen ikke er fremlagt for Ankenævnet for Forsikring ('Nævnet'), men kan oplyse, at Klager – eftersom Forsikringsselskabet angiveligt er af den opfattelse, at erstatningen skal fastsættes til under DKK 822.000 - ønsker en vurdering af berettigelsen af Kravets størrelse, som Klager har opgjort til DKK 822.000 eksklusive forrentningen iht. forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

Som bilag A til denne replik vedlægges derfor den underliggende dokumentation til opgørelsen, som Forsikringsselskabet i øvrigt har modtaget i en bilateral korrespondance tidligere i forløbet, inden nærværende sag blev indbragt for Nævnet.

Hvor Forsikringsselskabet afviser dækning med henvisning til en undtagelse i forsikringsbetingelserne, er det Forsikringsselskabet, der som bekendt skal bevise, at undtagelsen er opfyldt.

Det er dermed Forsikringsselskabet som skal bevise, at:

- (i) Policens krav om rumovervågning ikke var opfyldt.
- (ii) At boligen ikke har været forsvarligt aflåst.
- (iii) At vinduet på 1. sal er opbrudt udefra/har fungeret som indtrængningssted, som hævdet af Forsikringsselskabet.
- (iv) At Klager bevidst har undladt at tilslutte alarmen og at dette udgør grov uagtsomhed.

Det er til stadighed Klagers opfattelse, at Forsikringsselskabet, ved sine mange antagelser og formodninger i Indlæggene, fortsat ikke har løftet denne bevisbyrde, som nærmere anført i det følgende, og Klager fastholder derfor sit krav om fuld erstatning i henhold til den mellem parterne indgåede police.

2 Forsikringsselskabets opfordring til yderligere sagsoplysning fra Klager

Forsikringsselskabet anfører i sit Indlæg, at de har indhentet Aktivitetsloggen. Forsikringsselskabet anfører herefter, at det af Aktivitetsloggen fremgår, at der sendes et rutinesignal en gang dagligt til

Klagers alarmselskab. Formålet med Forsikringsselskabets konstatering fremstår uklart, men på baggrund af Aktivitetsloggen kan det da konstateres, at Klager har alarm og at denne, som følge af det daglige rutinesignal, fungerer, hvilket da heller ikke er problematiseret af Forsikringsselskabet.

For så vidt angår Forsikringsselskabets bemærkning om, at det af Alarmloggen fremgår, at alarmanlægget er taget ud af drift den 31. oktober 2024, altså længe efter den respektive skade, kan Klager bekræfte, at alarmanlægget er taget ud af drift.

Årsagen til dette er, at det står klart for Klager, da Klager modtager Forsikringsselskabets ændringsskrivelse til tyveriklausulen (vedlagt som bilag 3 til Klagers klage), at den på daværende tidspunkt etablerede rumovervågning, ikke lever op til Forsikringsselskabets kriterier i den nye klausul, hvoraf det eksplicit fremgår, at der skal etableres rumovervågning i hele boligen. Klager rekvirerer derfor en række alarmselskaber, herunder sit tidligere, som har leveret Aktivitetsloggen, til at afgive tilbud på rumovervågning i hele boligen. Her var Klagers daværende udbyder (som har leveret Aktivitetsloggen) markant dyrere end de øvrige tilbud. Som led i Klagers etablering af rumovervågning i overensstemmelse med Forsikringsselskabets kriterie i den nye klausul, skiftede Klager derfor udbyder til en ny leverandør, som kunne levere det efterspurgte markant billigere. Dette skifte blev effektueret den 31. oktober 2024, og det fremgår da også direkte af Aktivitetsloggen, at årsagen til at anlægget tages ud af drift, er, at det er blevet opsagt.

Forsikringsselskabet anfører herefter, at det er deres vurdering, at en række oplysninger, som op-listet i Indlægget, vil kunne bidrage yderligere til sagens oplysning. Klager kan ikke tiltræde det af Forsikringsselskabet anførte og finder i det hele taget synspunktet uklart og ubegrundet på flere parametre.

Forsikringsselskabet efterspørger oplysninger om, *hvornår alarmen er installeret*. Det er for Klager ganske uklart, hvad oplysninger om monteringstidspunkt har af betydning for denne sag, eftersom der er enighed om, at alarmen de facto var installeret på skadestidspunktet, jf. bl.a. Aktivitetsloggen, som Forsikringsselskabet i øvrigt selv har fremlagt.

Forsikringsselskabet ønsker herefter oplysninger om, hvorvidt Klagers alarm er blevet *gennemgået*

og/eller opdateret og i så fald hvornår. Eftersom der er enighed om, at alarmen ikke var (fuldt ud) aktiveret på skadestidspunktet som følge af en simpel forglemmelse fra Klager (sidstnævnte er der

angiveligt ikke enighed om), men at der i øvrigt er enighed om, at alarmen var installeret på skadestidspunktet, er det for Klager lysende uklart, hvilken værdi sådanne yderligere oplysninger vil kunne bidrage med, men paradoksalt nok fremgår de af Forsikringsselskabet efterspurgte oplysninger faktisk af Aktivitetsloggen, som Forsikringsselskabet selv har fremlagt. Heraf fremgår det, at systemet er testet i både maj og juni 2024, altså forud for den respektive skade.

For så vidt angår forsikringsselskabet spørgsmål om årsagen til alarmskiftet henvises der til redegørelsen ovenfor.

Forsikringsselskabet ønsker videre en alarmlog svarende til det seneste halve år op til og med skadestidspunktet. Årsagen til ønsket er uklart ligesom værdien heraf, i konteksten af den respektive sag, formentlig er ringe, eftersom der blandt sagens parter er enighed om, at alarmen ikke var (fuldt) tilkoblet på skadestidspunktet. Forsikringsselskabet har i øvrigt selv redegjort for, hvorfor det ikke er muligt at rekvirere den respektive udskrift. Af Indlægget fremgår det, at Forsikringsselskabet af alarmudbyderen er blevet oplyst, at Klagers alarmsystem ikke sender til-og-frakoblinger

til alarmselskabet, men at loggen kan rekvireres direkte på anlægget. Klager er ikke længere i besiddelse af anlægget eftersom Klager, af tidligere anførte grunde, har skiftet leverandør.

For så vidt angår ønsket om en faktura kan Klager oplyse, at Klager havde [glarmester] forbi forud for indbruddet for at kigge på vinduet, som bandt. Der var tale om et kort besøg, hvor der ikke blev udbedret noget, men blot besigtiget.

Sammenfattende for de respektive opfordringer synes at være, at de alle sørger at forfølge Forsikringsselskabets udokumenterede antagelser og teser – alle for forhold, hvor det er Forsikringsselskabet, som har bevisbyrden.

Klager har løbende bidraget til sagens oplysning, herunder ved f.eks. at indhente en politirapport, som ellers sædvanligvis burde være indhentet og inddraget af Forsikringsselskabet i deres sædvanlige skadesbehandling. Klager har uden videre samtykket til Forsikringsselskabets indhentelse af Aktivitetsloggen såvel som forsøg på at indhente den ønskede alarmlog. Klager har bidraget til yderligere oplysning ved Forsikringsselskabets ønske om [sikringsfirmaets] gennemgang og inspektion og generelt gennem hele forløbet altid haft en tilgang og et ønske om at være behjælpelig, men på et tidspunkt må der selvsagt også være en grænse for spekulationer og antagelser. Klager har loyalt bidraget til sagens oplysning og herudover redegjort for forholdene ovenfor.

Det bør i den forbindelse også noteres, at det i almindelig skadesbehandling netop påhviler Forsikringsselskabet at sikre relevante oplysninger – ikke den sikrede. Der må derfor sættes en grænse for spekulative og hypotetiske forespørgsler, der savner substans. Klager afviser selskabets udokumenterede påstande og fastholder, at Forsikringsselskabet ikke har løftet sin bevisbyrde.

3 Forsikringsselskabets supplerende bemærkninger til forsikringsforhold og faktum

Forsikringsselskabet refererer til Vilkārenes pkt. 3.8, hvoraf det angiveligt skulle fremgå, at tyveri, som ikke er indbrudstyveri fra aflåst bolig, ikke er dækket. Klager bemærker, at der formentlig er tale om en referencefejl, idet Vilkārenes pkt. 3.8 vedrører et tillægsprodukt, såkaldt 'Cykel Plus', som selvsagt ikke er aktuelt i nærværende tilfælde. Mere generelt bemærker Klager, at Klager ikke er enige med Forsikringsselskabet i, at det af Vilkārene skulle fremgå, at tyveri, som ikke er indbrudstyveri fra aflåst bolig, ikke er dækket, idet retsstillingen synes noget mere nuanceret. Klager referer i den henseende til replikkens pkt. 8 og fastholder for god ordens skyld, at boligen var forsvareligt aflåst på skadestidspunktet.

4 Forsikringsselskabets bemærkninger til efterforløbet og forsikringsbegivenheden

Forsikringsselskabet fremsætter et synspunkt om at Politiets arbejde, og derfor politirapporten, må være ekstra grundigt som følge af varigheden af Politiets besøg. Argumentet er herefter, at politirapportens umiddelbare konklusioner derfor må lægges til grund. Deduktionen synes uklar og analogien kan ikke følges allerede fordi Forsikringsselskabet ved sin argumentation overser det åbenlyse faktum, at der, som Forsikringsselskabet selv har redegjort for Indlægget, er tale om en større ejendom. Årsagen til at besøgets varighed, som iht. politirapporten var fra kl. 03:05 – 05:02, dermed overstiger, hvad der er sædvanligt i sådanne sager, er således snarere begrundet i det åbenlyse faktum, at ejendommen er noget større end den gennemsnitlige petriciavilla og altså derfor ikke et udtryk for, at man skulle have gjort sig mere omhyggelig end sædvanligt.

For så vidt angår politirapporten og Forsikringsselskabets kontinuerlige påstand i sit Indlæg om, at

dennes (nu tidligere) konklusioner må lægges til grund, er det i øvrigt værd at bemærke, at Klager ikke havde set politirapporten forud for klagesagen. Klager har således ikke haft anledning til at gøre sig bekendt med indholdet før aktindsigtsanmodningen i denne sag. Straks efter modtagelsen iværksætter Klager korrektion, som dokumenteret i Klagers supplerende skrivelse overfor Nævnet.

Trods Forsikringsselskabets analogi om, at politirapportens umiddelbare (og nu tidligere) konklusioner må lægges til grund, vil Klager blot bemærke, som det jo også fremgår af politirapporten, at Klager (i) ikke gennemlæste sin afhøring eller andre elementer af rapporten på stedet, og (ii) ikke har underskrevet afhøringen.

Manglende gennemgang og/eller underskrift af afhøringsrapporten betyder selvsagt ikke, at rapporten er ugyldig, men den har alt andet lige en meget lavere bevisværdi, da det ikke er dokumenteret, at Klager kan tiltræde indholdet. I den henseende er det ligeledes værd at bemærke, når der refereres til, hvad der bliver sagt, at det altså også med det in mente, at vi taler om udtalelser natten til søndag i tidsrummet 03:05 – 05:02 og i forlængelse af et konstateret indbrud. Det kan man ikke uden videre lægge til grund, og det er da også årsagen til at man fra lovgivers side bl.a. har indført § 751, stk. 2, i Retsplejeloven, hvoraf det fremgår, at (i) der skal gives den afhørte mulighed for at gøre sig bekendt med gengivelsen af forklaringen, og (ii) den afhørtes eventuelle rettelser og tilføjelser skal medtages.

Altså, en implicit anerkendelse af, at det mest rigtige billede opnås ved afhørtes gennemgang og tiltrædelse. En gennemgang, som først blev udført i forbindelse med nærværende sag og aktindsigtsanmodning.

I en forsikringssag som denne, hvor Forsikringsselskabet baserer sin vurdering på en politirapport, der ikke er underskrevet eller tiltrådt af Klager, er det ikke et tilstrækkeligt bevis for de faktiske forhold – og slet ikke hvor der efterfølgende er sket korrektion (som dokumenteret ved e-mailen fra Politiet og glarmesteren).

Forsikringsselskabet angiver videre, at man af politirapporten angiveligt skulle kunne læse og se fotodokumentation for, at der er to vinduer åbne, hhv. på 1. sal og i kælder. Det er Klager ikke enig i. Det fremgår af politirapporten, at: '(...). I hvert rum var en dør eller et vindue åbent. (...)'

I kælderplan sås et vindue opbrudt. For vinduet var sat tremmer på indvendig side, der sås brækket fri af karmen, sandsynligvis med koben. I alle rum i kælderplan sås færden. I hvert rum var en dør eller et vindue åbnet. I aflåst vindskab stod et ...

Som eksempel på øvrige vinduer, som også var åbne, henvises der til foto 6 i fotorapporten for stueetagen og foto 12 i fotorapporten for kælderen. Dette blot med henblik på at understrege Klagers pointe om, at tyven(e) angiveligt har haft et stort fokus på at sikre flugtveje.

5 Forsikringsselskabets bemærkninger til vinduet på 1. sal (Indlæggets pkt. 3.1)

Forsikringsselskabet anfører, at den opsatte stige til vinduet på 1. sal (reelt set til taget) skaber en formodning for, at der er søgt indstigning gennem vinduet på 1. sal. Forsikringsselskabet anfører herefter retorisk, at tyven(e) jo ikke kendt muligheden for flugtveje før indstigning. Det er Klager ikke enig i.

For det første overser Forsikringsselskabet den åbenlyse præmis, at det jo faktisk fremgår af anmeldelsesrapporten i politirapporten, at *der er mistanke om*, at tyven(e) har kendt til stedet/fået oplysninger på forhånd. Denne mistanke er ikke blot subtil, men understøttes i det væsentligste også af hændelsens faktum, idet tyven(e) (i) angiveligt kendte til overvågningens blinde vinkel, (ii) har valgt det eneste vindue ud af ejendommens i alt 88 vinduer, som ikke har monteret glas-brudssensor eller skudsikkert glas (men tremmer for, og dermed antageligvis har været betragteligt mere besværligt), og (iii) tilsyneladende vidste, at nøglen i værdiboksen, som findes og brydes op, passer til det store pengeskab i kælderen (og også finder nøglen til det rum, hvor det store pengeskab i øvrigt er opbevaret). Forsikringsselskabets egen ekspert vurderer det jo angiveligt også som usandsynligt, at tyven(e) skulle være brudt ind i huset for derefter af have brudt vinduet (i kælderen) voldsomt i stykker.

Under besigtigelsen vurderede jeg også at det ikke var af stor væsentlighed at få inkluderet da det ville være usandsynligt at en gerningsmand skulle være brudt ind i huset for derefter at bryde vinduet i kælderen voldsomt i stykker.

Så jo, det er Klagers opfattelse, at tyven(e) kendte ejendommen og dermed også flugtveje forud for indstigning. En opfattelse, som synes understøttet af sagens faktum i øvrigt.

For det andet overser Forsikringsselskabet i sin argumentation den væsentlige pointe, at der ikke, modsat huset i øvrigt, er fundet nogen form for fodaftryk på taget. Altså, stigen er opsat, men der er ingen objektive og/eller tekniske beviser, som indikerer, at tyven(e) nogensinde har været på det tag.

For det tredje er det blevet korrigeret af politirapporten, at vinduet på 1. sal skulle have fungeret som indstigningssted. Det fremgår nu, som dokumenteret af Klager ved e-mailen fra Politiet (uploadet til Nævnet den 27. maj 2025), at vinduet på 1. sal er opbrudt indefra. Dette bekræftes i øvrigt også af vedkommende virksomhed, som kort efter indbruddet rekvireredes til at sikre det respektive vindue.

Forsikringsselskabets deduktion om, at politiets (initiale) angivelser må lægges til grund, og at der ikke er grundlag for at antage, at det først noterede, ikke svarer til det, som klager har angivet, forekommer umiddelbart som en efterrationalisering med et centreret behov for at kunne passe ind i Forsikringsselskabets argumentation, som primært synes styret af antagelser og formodninger. Dette først og fremmest i lyset af Klagers argumentation ovenfor, men også særligt i lyset af det åbenlyse faktum, at det af Forsikringsselskabet reciterede jo faktisk er korrigeret i politirapporten, som nærmere dokumenteret ved e-mailen fra Politiet. Det af Forsikringsselskabet anførte om, at denne korrektion angiveligt skulle være udtryk for en 'styret forklaring' må stå for Forsikringsselskabets egen regning.

Forsikringsselskabet forsøger herefter, med en relativt teknisk forklaring og konklusion fra sin ekspert, at løfte sin bevisbyrde for, at vinduet ikke har været forsvarligt aflåst.

For det første er det vigtigt at forstå om denne forklaring/konklusion, at Forsikringsselskabets eksperts vurdering alene bygger på en visuel fortolkning af billeder, som ikke entydigt kan fastslå låsens status – med andre ord, der er alle forbehold at tage ved denne vurdering, og det er da også noget, som Forsikringsselskabets ekspert selv fremhæver ganske kontinuerligt i korrespondancen

med Forsikringsselskabet (nedenstående er uddrag fra den af Forsikringsselskabet fremlagte korrespondance med eksperten):

Som supplement til nedenstående skal det nævnes at vinduet på 1. sal/2 etage i soveværelset på tidspunktet for besigtigelsen ikke blev undersøgt nærmere, da vinduet var låst med en suppleringslås som ikke kunne åbnes, hvorfor vinduet ikke kunne åbnes, om låsen var i stykker eller om nøglen var bortkommet erindrer jeg ikke, men forespurgt forklarede Ft at det ikke var muligt

Det er svært med de billeder fra PO rapporten at se noget entydigt – men jeg hæfter mig ved at stagerne på låsen er intakte samtidig med at selve stanglåsen er trukket 'derudaf' af glasrammen

Vinduet er jo konstrueret af 2 dele, en 'gående' del som man betjener med håndtag, og en 'stående' del som typisk fra forkanten/falsen låsen op og ned i karmen med en type skudrigle - jeg kan dog ikke se den eksakte konstruktion på billede – men mærkerne er ret typiske tilsvarende det

Det kunne indikere at vinduet ikke var korrekt låst på stående del – men hvis jeg skal komme med noget mere specifikt skal jeg bruge bedre billeder af hvordan låsen fungerer eller alternativt skal vi

Jeg kan ikke se på billederne hvordan den stående del af vinduet låses/fastgøres i karmen (men

På når vinduet står i ventaltions position – om det også låser fast i bagkanten når det er almindeliglåst, kan jeg ikke sige ud fra billederne, og det er meget forskelligt fra vindue til vinduer om det har

Ud fra hvordan låsen er trukket ud på billederne, vil jeg sige at vinduet er enten skubbet ind udefra eller trukket ind indefra, imens den gående del var fastlåst i den stående, men uden at den stående

For så vidt angår den sidste kommentar, som er et uddrag af den passage, som Forsikringsselskabet

har indsat i Indlægget, bemærker Klager da også, at Forsikringsselskabets ekspert er af den overbevisning, at vinduet enten er (i) skubbet ind udefra, eller (ii) trukket ind indefra – altså, selv med alle ovenstående forbehold, ikke en entydig konklusion, og måske vigtigere, ikke en entydig afvisning af det af Klager anførte. Tværtimod.

Forsikringsselskabet hævder i Indlægget, at vinduets låsemekanisme ikke fungerede, og at boligen derfor ikke var aflåst – og man fristes jo til at spørge, hvordan en lås i det hele taget opnår sådan en deformation, hvis ikke vinduet har været forsvarligt aflåst. Det henstår for Klager som lysende uklart, hvorledes Forsikringsselskabet mener at have ført tilstrækkeligt bevis for, at vinduet på 1. sal ikke var lukket/forsvarligt aflåst, at det har kunnet åbnes udefra, og at det er et sandsynligt indstigningssted. Det er en tom påstand uden materiel substans, og Forsikringsselskabets bevisbyrde skulle så i så fald være løftet på baggrund af en række udokumenterede formodninger, en ekspertudtalelse med utallige forbehold, som derfor bygger på antagelser og formodninger, og

som i øvrigt heller ikke udelukker klagers påstand, og så i øvrigt på et argument om, at den ikke-korrigerede politirapport, som Klager i øvrigt ikke har underskrevet og/eller gennemlæst før klagesagen, skal lægges til grund i sin oprindelige form og ikke i sin korrigerede form.

Forsikringsselskabet har ikke ført nogen form for entydigt teknisk bevis, som bare tilnærmelsesvist understøtter dets påstand om, at vinduet ikke var forsvarligt aflåst. Tværtimod. For så vidt angår spørgsmålet om indstigning el. flugtvej understøtter Forsikringsselskabets eksperts udtalelse i lige så høj grad Klagers opfattelse som Forsikringsselskabets ift. spørgsmålet om indstigning/udstigning, om end Forsikringsselskabets egen ekspert jo tidligere i korrespondancen har udtalt, at han ikke undersøgte vinduet på 1. sal ved sin gennemgang af huset, da han, skaderne og det omfattende arbejde med at brække kældervinduet op, fandt det usandsynligt, at det (vinduet på 1. sal) skulle have fungeret som indstigningssted. Forsikringsselskabet står således alene i spørgsmålet om indstigning såvel som i spørgsmålet om forsvarlig aflåsning, som er korrigeret af politirapporten, og det eneste holdepunkt for den påstand synes efterhånden at være det forhold, at der har været placeret en stige (uden at forholde sig til det åbenlyse faktum, at der ikke er fundet ét eneste fodspor på taget).

Givet vinduets konstruktion er det Klagers antagelse, at tyven(e) har ønsket at etablere en flugtvej til taget, hvor stigen var stillet op, og da de har forsøgt at åbne vinduet (bemærk i øvrigt, at vinduets

håndtag på billedet er vandret, altså åbent), har de, ligesom Klager, oplevet, at det bandt, hvorefter de har revet til med kraft indefra, som dermed har forårsaget deformationen i låsen (som Forsikringsselskabets egen ekspert i øvrigt fremhæver som en mulighed).

For så vidt angår spørgsmålet om opbrudsmærket og dets placering, er det i Klagers optik af mindre betydning, eftersom Forsikringsselskabet ikke har ført tilstrækkeligt bevis for, at vinduet ikke var forsvarligt aflåst. Klager bemærker dog, at det fremgår af både af e-mailen fra politiet og er bekræftet af den medarbejder, som bistod med at sikre vinduet efter indbruddet, at det var opbrudt indefra, hvorfor Forsikringsselskabets antagelser og formodninger må tilsidesættes. Klager bemærker slutteligt, at opbrudsmærket også omtales i politirapporten, hvoraf det fremgår '*opbrudsmærke opmålt til mm: ca. 40 mm, muligt redskab: Koben*'.

Som forsikringsselskabet også anfører, er der trods alt enighed om, at vinduet ikke fungerer *efter indbruddet*, som følge af den respektive deformation, men det er Forsikringsselskabets bevisbyrde, hvis de, hvad klager umiddelbart forstår af det respektive Indlæg, mener, at låsemekanismen ikke fungerede forud for indbruddet, at bevise, at vinduets låsemekanisme ikke fungerede forud for indbruddet og dermed ikke var forsvarligt aflåst – en bevisbyrde, som langt fra er løftet, jf. ovenfor.

6 Forsikringsselskabets bemærkninger til oplysninger om alarmtilslutning (Indlæggets pkt. 3.2)

Forsikringsselskabet fremhæver i Indlægget to referater fra hhv. en medarbejder hos Forsikringsselskabet og konsulenten fra [sikringsfirma] (herefter samlet '**Referaterne**'), som bevis for, at Klager bevidst skulle have undladt at tilkoble alarmen.

Klager skal indledningsvist understrege, at Klager ikke er enig i de respektive gengivelser og de konklusioner, som uden videre drages i de respektive referater fra Forsikringsselskabets medarbejder og konsulenten fra [sikringsfirma]. Klager bemærker da også, at de respektive referater heller ikke er fremlagt af Forsikringsselskabet.

Under besigtigelsen af ejendommen bliver Klager direkte forespurgt, om alarmen blev tilkoblet, da han forlader hjemmet. Til det oplyser han relativt resolut, at det gjorde den ikke, hvilket han jo uden videre ved, da den respektive besigtigelse foregår nogle dage efter indbruddet. Som en sidebemærkning oplyser Klager, at han var i et hastværk og for sent på den, hvorfor han skulle hurtigt ud ad døren. Hensigten med denne bemærkning er selvsagt et forsøg på at forklare hvorfor alarmen ikke bliver tilkoblet: at han ved en simpel forglemmelse og i farten glemmer at tilkoble alarmen – ikke at han, fordi han skulle hurtigt ud ad døren, bevidst undlader at tilkoble alarmen.

For så vidt angår Referaterne bør det først og fremmest bemærkes, at udtalelserne ikke kommer fra Klager, men (angiveligt) er baseret på noter fra Forsikringsselskabets medarbejder og konsulenten fra [sikringsfirma]. Gengivelserne er således ikke verificerbare, direkte udtalelser, men andenhåndsberetninger fra to individer, som har en særlig tilknytning til Forsikringsselskabet. Klager har ikke set de respektive noter som der refereres til, da de ikke er fremlagt af Forsikringsselskabet, men bemærker på det i Indlægget reciterede, at de pågældende udtalelser da heller ikke er dokumenteret som citat fra Klager, men gengives som referater fra Forsikringsselskabets medarbejder og konsulent, hvilket selvsagt svækker den bevismæssige værdi ganske betydeligt.

For det andet er det desværre ikke-sjældent forekommende, at medarbejdere hos en modpart ubevidst kan have fortolket en forklaring ud fra en forudfattet opfattelse. Klager er godt opmærksom på Forsikringsselskabets kommentar om, at Forsikringsselskabet ikke har en interesse i at gengive et urigtigt faktum, og det er da heller ikke det Klager mistænker, men faktum er blot, at når en medarbejder og en konsulent fra modparten opsummerer en samtale, uden at den er dokumenteret eller optaget, er der en ganske betydelig risiko for, at konklusionerne er præget af fortolkning snarere end objektiv gengivelse – og det er netop, hvad der er sket her. Forsikringsselskabet anfører, at de fastholder, at Klager skulle have oplyst, at han bevidst undlod at tilkoble alarmen. Der ukorrekt – og der ikke, heller ikke hvis man uden videre lagde Referaterne til grund, grundlag for en sådan fortolkning. Det kræver en meget vidtgående og udvidet fortolkning af det oplyste, at nå til den konklusion, og netop risikoen for fejlfortolkning og bias er hovedet på sømmet for dette aspekt af problemstillingen.

Klager fastholder, at den manglende tilkobling af alarmen ikke bygger på en beslutning om at undlade at tilkoble alarmen, men derimod på en hændelig forglemmelse i en travl situation. Der foreligger derfor ikke et tilstrækkeligt grundlag for at kvalificere det som en bevidst eller forsætlig handling. Udtalelsen om årsagen til undladelsen gives som en sidebemærkning, der skal forklare forglemmelsen, og den skal derfor forstås som udtryk for, at alarmen ikke blev slået til, fordi Klager var optaget af at komme hurtigt ud og derfor glemmer det – ikke fordi han traf et bevidst valg om at lade være.

Der er intet i forløbet, der tyder på, at Klager bevidst undlader at tilkoble alarmen, og man kan på retorisk vis også spørge, hvorfor en person, der frivilligt har ofret så betydelige summer på en meget omfattende sikring af sin ejendom, bevidst skulle undlade at tilkoble alarmen.

Der er ikke belæg for at anse handlingen som forsætlig, men derimod som en almindelig, menneskelig forglemmelse i en stresset situation.

Forsikringsselskabet har fremhævet 2 referater som dokumentation. Klager er ikke enig beskrivelsen eller konklusionen, og Forsikringsselskabet har ikke sikret sig nogen form for objektive bevis – det hele baseres på referater og ikke objektive citater med en ikke-ubetydelig risiko for bias og fejlfortolkning. Det er Forsikringsselskabets ansvar at dokumentere, at der foreligger en bevidst tilsidesættelse – ikke omvendt, og Klager fastholder, at han aldrig har sagt, at han bevidst undlader at tilkoble alarmerne. Det var en simpel forglemmelse. En almindelig, menneskelig forglemmelse i en stresset situation.

7 Forsikringsselskabets bemærkninger til klausulændring og rumovervågning (Indlæggets pkt. 3.3 og 4)

Forsikringsselskabet fremfører af sit Indlæg en række kommercielle årsager, som (vist nok) skal tjene som delvist undskyldelige omstændigheder for, hvorfor Forsikringsselskabet ikke foretager en individuel vurdering af risikoen, en individuel besigtigelse og en individuel klausul. Af Indlægget anfører Forsikringsselskabet bl.a., at intet konkurrenceudsat forsikringsselskab (angiveligt) har mulighed for at foretage en individuel vurdering, besigtigelse og formulering af klausuler. Til det må Klager blot anføre, at det er en risikobaseret, kommerciel beslutning, hvor Forsikringsselskabet (af kommercielle årsager) har afvejet hensynet til profit mod hensynet til risiko. Markedsmæssige og/eller øvrige kommercielle hensyn er selvsagt ikke forhold, som kan lægges forbrugeren til last, og det faktum, at Forsikringsselskabet (vist nok) af kommercielle årsager har følt sig nødsaget til at udrulle en generel og ikke individualiseret praksis for tyveriklausuler (også på mere markante dækninger, som Klagers) er Klager underordnet og i øvrigt Forsikringsselskabets risiko – ikke Klagers og/eller øvrige forsikringstageres.

Det in mente vil Klager da også gerne understrege, at Forsikringsselskabet de facto har foretaget en konkret og individuel vurdering i dette tilfælde, hvilket fremgår af bilag 6 til Klagers klage, hvoraf det netop fremgår, at Forsikringsselskabets løsesøretaksator individuelt godkender en forhøjelse af forsikringssummen med den begrundelse, at der er '(...) god sikring på adressen i forvejen'.

Forsikringsselskabet har dermed i det konkrete tilfælde individuelt forholdt sig til risikoen, omfanget heraf og accepteret den. Forsikringsselskabet kunne således også, eftersom de angiveligt kender ejendommen og sikringsniveauet, have gjort sig den ulejlighed at specificere omfanget til etableringen af rumovervågningen, men det gør de ikke, og det er Forsikringsselskabets risiko.

Forsikringsselskabet anfører, at ingen klausul vil kunne formuleres således, at der ikke vil skulle foretages en konkret subsumption af omstændighederne. Det paradoksale er imidlertid, at Forsikringsselskabet faktisk med den nye klausul er lykkedes med at udarbejde en sådan klausul, idet den nye klausul klart og entydigt angiver, at der skal være rumovervågning i hele boligen. Den nye klausul er i modsætning til den aktuelle, som er til pådømmelse her, klar og umisforståelig uden behov for yderligere subsumption. Havde forsikringsselskabet dermed gjort sig den ulejlighed at være tilsvarende konkret/specifik i den klausul, som p.t. er til pådømmelse, havde der ikke været tvivl om omfanget og hvordan Forsikringsselskabet ønskede, at Klager skulle indrette sig, og det er alt andet lige Forsikringsselskabets risiko, som koncipist af den respektive bestemmelse og professionel part i det respektive forbrugerforhold.

Forsikringsselskabet anfører lidt udtalt, men også misforstået, at Klager angiveligt skulle være af den opfattelse, at enhver uklarhed i klausulens formulering må føre til, at klausulen skulle være opfyldt, og anfører videre, at klausulen trods alt må have et reelt indhold og en reel effekt, hvorfor der må være en nedre grænse for, hvornår klausulen kan anses for opfyldt. Til det må Klager blot pointere, at der selvsagt (og selvfølgelig) skal være en nedre grænse for, hvornår klausulen kan anses for opfyldt, men fortolkningen heraf skal ske i konteksten af den respektive klausuls aktuelle udformning, hvis reelle indhold er, at der skal være installeret et alarmanlæg med rumovervågning. Der var på skadestidspunktet etableret et alarmanlæg ligesom der var etableret rumovervågning. Forsikringsselskabets udvidede fortolkning for så vidt angår omfanget af en sådan rumovervågning, kan ikke udledes af den respektive bestemmelse, som er udarbejdet af Forsikringsselskabet, og det er Forsikringsselskabets risiko som koncipist i et forbrugerforhold.

Det henstår på sin vis også (fortsat) uafklaret, hvorfor Forsikringsselskabet i det hele taget finder anledning til at opdatere deres tyveriklausul, hvis de facto skulle være af den overbevisning, at klausulen er klar og entydig. Forsikringsselskabet anfører, at ændringen af klausulen angiveligt beror på en erhvervsmæssig vurdering af klausulens anvendelse på Forsikringsselskabets kunder, herunder kundevenligheden, men anfører også, at det ikke skulle være ensbetydende med, at klausulen skulle være uklar.

Klager skal understrege, at den på tidspunktet for skaden vedtagne tyveriklausul er lysende uklar for så vidt angår spørgsmålet om et eventuelt kriterie til omfang af etablering af rumovervågning, og det er da formentlig også det, Forsikringsselskabet mener med 'kundevenlighed', når Forsikringsselskabet i deres nye tyveriklausul har fundet anledning til eksplicit og entydigt at konkretisere omfanget, så det nu klart og entydigt fremgår, at der skal etableres rumovervågning i hele boligen.

Forsikringsselskabet fremfører herudover det synspunkt, at et synspunkt om, at en ændring af klausulen, i det konkrete tilfælde, ikke kan tages til indtægt for, at den tidligere klausul var forkert el. uklar, idet konsekvensen derved vil være, at Forsikringsselskabet aldrig ville kunne arbejde med

ændringer/forbedringer uden at løbe en risiko for, at tidligere formuleringer skulle blive underkendt. Sat på spidsen kunne Klager jo så sige, at man heller ikke kan undlade at forholde sig til den virkelighed, at der efter skadestidspunktet vedtages en klar og entydig klausul, som står i skarp kontrast til den klausul og det stridspunkt, som der aktuelt strides om i nærværende sag.

Det er korrekt, at Forsikringsselskaber løbende kan justere og præcisere vilkår i deres policer. Det ændrer dog ikke ved, at en ændring i formuleringen – særligt når den går fra en generel til en mere

specifik og omfattende ordlyd – kan indikere, at den oprindelige klausul har været genstand for fortolkningsmæssig usikkerhed, og det er da formentlig også det der menes med 'kundevenlighed'.

I forsikringsretlig praksis, herunder hos Ankenævnet for Forsikring, lægges der vægt på, om vilkår er klart og utvetydigt formuleret, og om forsikringstager har haft mulighed for at forstå og efterleve kravene. Når en klausul ændres fra 'rumovervågning' til 'rumovervågning i hele boligen', er det nærliggende at konkludere, at den oprindelige formulering har været utilstrækkelig til at formidle Forsikringsselskabet reelle ønsker og krav.

Det er ikke et spørgsmål om at underkende muligheden for forbedringer, som deduceret af Forsikringsselskabet, men om at anerkende, at en præcisering selvsagt kan have præjudikatsværdi i vurderingen af, hvorvidt den tidligere formulering var egnet til at danne grundlag for afvisning af dækning – det er et faktum, som Forsikringsselskabet selvsagt er nødt til at forholde sig til. Det er netop i sådanne tilfælde, at princippet om uklarhed går ud over den, der har formuleret vilkåret, også kendt som koncipistreglen – her Forsikringsselskabet.

Illustrativt, og som også anført i Klagen og dokumenteret ved bilag 4 til Klagers klage, kan man da også påpege, at Forsikringsselskabets skadebehandling har indarbejdet og egenhændigt udledt et kriterie om etablering af rumovervågning i 'relevante rum' men at det fortsat henstår lysende uklart, hvad Forsikringsselskabet mener med relevante rum. Er det et spørgsmål om værdier, placering, risiko eller noget helt fjerde? Klager har, som også anført i Klagen, placeret rumovervågning i de rum, hvor der ud fra en risikobetragtning var størst risiko for indbrud – en betragtning, som desværre blev bekræftet, da kælderen netop var indtrængningssted (og i øvrigt det sted i huset med flest værdier).

Forsikringsselskabet henviser i sit Indlæg til www.sikringsguiden.dk og en tabel vedrørende *skalsikring*. Rationalet skulle angiveligt være, at det skulle være udtryk for, hvordan 'rumovervågning' skal forstås i almindelighed.

Det er korrekt, at Sikringsguiden.dk indeholder vejledende materiale om sikringsniveauer og tekniske krav til overvågning. Det ændrer dog ikke ved, at disse retningslinjer ikke er en del af den konkrete forsikringsaftale og derfor ikke kan tillægges retsvirkning i forhold til fortolkningen af den gældende police.

Det er et grundlæggende princip i dansk forsikringsret, at forsikringsvilkår skal være klare og forståelige for forsikringstager – særligt i tilfælde som dette, hvor konsekvensen ved manglende overholdelse er særligt byrdefuld, må netop dette princip skulle holdes entydigt i hævd. Hvis der ønskes henvisning til eksterne standarder eller vejledninger – som fx Sikringsguiden – skal dette fremgå udtrykkeligt af policen, og det er Forsikringsselskabets risiko, at det ikke er sket, hvis de ønsker at inkludere det. Det er mellem parterne ubestridt, at dette ikke er tilfældet. Det kan ganske enkelt ikke forventes, at den almene forbruger kender til sikringsguiden el. i øvrigt kan tilslutte sig en præmis om, at en vejledning, som netop er udarbejdet for at gøre noget teknisk mere spiseligt og let forståeligt, skulle være udtryk for en almindelig, gængs opfattelse blandt forbrugere – i så fald var der jo ikke behov for guiden.

At forsøge at indfortolke tekniske krav fra en ekstern vejledning, som ikke er nævnt eller på anden måde indarbejdet eller vedtaget i policen, er i strid med almindelige aftaleretlige og forsikringsretlige fortolkningsprincipper. Klager og øvrige forsikringstagere må kunne stole på (særligt i tilfælde med objektive dækningsafgrænsninger), at dækningen vurderes ud fra det, der faktisk står i policen, ikke ud fra tekniske standarder, som ikke er nævnt eller vedtaget. At Forsikringsselskabet efterfølgende har valgt at præcisere klausulen til at omfatte 'hele boligen', understøtter netop, at den tidligere formulering har været for bred og uklar – og at der ikke har været en entydig forståelse af (hvad der angiveligt har været Forsikringsselskabets ønske), at 'rumovervågning' angiveligt indeholder et kriterie om at dække hele boligen el. 'relevante rum' (hvad end Forsikringsselskabet så indeholder i dette begreb).

Klager skal slutteligt fastholde, at der er tale om aftaleretlige vilkår, som ikke har været genstand for individuel forhandling, hvorfor vilkåret om rumovervågning skal fortolkes på den måde, som er mest gunstig for Klager som forbruger, jf. AFTL. § 38b, stk. 1. Klager fastholder herudover samtlige af Klager anførte bemærkninger i klagen, herunder særligt i forhold til spørgsmålet om bevisbyrde, risiko og fortolkningstvív.

8 Forsikringsselskabets bemærkninger til deres vurdering vedr. indbrudstyveri (Indlæggets pkt. 5)

Det af Forsikringsselskabet anførte om, at flere indtrængningssteder kan lægges til grund, kan ikke tiltrædes, dels fordi det af politirapporten anførte er korrigeret, som dokumenteret af Klager ved de supplerende e-mails uploadet til klageportalen den 3. juni 2025, dels som følge af det af Klager anførte ovenfor, herunder særligt pkt. 5. Af samme årsag må det ligeledes understreges, at Forsikringsselskabet ikke har løftet bevisbyrden for, at vinduet på 1. sal ikke var forsvarligt aflåst.

Forsikringsselskabet anfører, at det angiveligt skulle følge af Vilkårene, at der ikke er dækning, når der ikke er sket aflåsning af boligen. Uagtet at vinduet på 1. sal var korrekt og forsvarligt aflåst, vil Klager gerne anfægte det af Forsikringsselskabet anførte, idet Klager grundlæggende ikke er enige i, at det af Vilkårene skulle fremgå, at dækningen bortfalder, hvis ikke boligen er forsvarligt aflåst.

Forsikringsselskabet har ligeledes fremført det synspunkt, at det angiveligt skal fremgå af Vilkårenes

pkt. 3.8, at der ikke er dækning, hvis der er tale om indbrudstyveri fra aflåst bolig. Forsikringsselskabets reference til Vilkårenes pkt. 3.8 må efter Klagers bedste overbevisning være en referencefejl, idet pkt. 3.8 vedrører en tillæggsforsikring for cykler, en såkaldt 'cykel plus'-dækning, og hér er det da givetvis også rigtigt, at det, som reciteret af Forsikringsselskabet, fremgår, at anden tyveri, som ikke er indbrudstyveri fra aflåst boligarealer (i beboelsesbygning), ikke er dækket, men det er selvsagt ligegyldigt for den drøftelse, som aktuelt pågår mellem parterne i nærværende sag.

Henses der i mellemtiden til betingelserne generelt er det fortsat uklart, hvad Forsikringsselskabet har haft til hensigt at referere til i Vilkårene, i det det af Vilkårene ikke fremgår, at dækningen skulle bortfalde, hvis boligen ikke er forsvarligt aflåst – retsstillingen er noget mere nuanceret.

Henses der til skaden og det respektive indbrudstyveri, fremgår de relevante bestemmelser af betingelsernes pkt. 3.1.2. Heraf fremgår det:

- (Aktivgruppe C): Almindeligt privat indbo er dækket.

- (Aktivgruppe D): Særligt privat indbo er dækket.

- (Aktivgruppe E): Særligt værdifulde ting dækkes som udgangspunkt med indtil 15% af forsikringssummen. Hvis tyveri sker fra lokaler mv., som ikke er 'forsvarligt aflåst', begrænses dækningen imidlertid til maksimalt 1,5% af forsikringssummen.

- (Aktivgruppe F): Penge mv. dækkes om udgangspunkt med indtil 24.006 kr. (2018) pr. skade. Hvis tyveri sker fra lokaler mv., som ikke er 'forsvarligt aflåst', ydes der imidlertid ingen dækning.

Modsat Forsikringsselskabets anvendelse af begrebet 'relevante rum', så indeholder Vilklårene faktisk en legaldefinition af "forsvarligt aflåst". Definitionen fremgår af betingelsernes pkt. 8, som er et ordforklaringsafsnit, hvoraf det fremgår:

'Det er et krav for dækning, at yderdøre og andre åbninger er lukkede og låste, og vinduer og lignende er lukkede og tilhæspede. Vinduer, som står på klem betragtes ikke som forsvarligt aflåste. Dette gælder uanset, om der er monteret sikringsbeslag.'

Problemet ved ovenstående 'definition' er imidlertid, at der er tale om form for hybridbestemmelse, som er forsøgt tildelt et selvstændigt et juridisk indhold (jf. "Det er et krav for dækning, at..."), men placeret i ordforklaringsafsnittet.

Ordforklaringen harmonerer imidlertid ikke med forsikringspolicens vilkår i pkt. 3.1.2 (det centrale er gengivet ovenfor), hvoraf det fremgår, at spørgsmålet om 'forsvarlig aflåsning' alene spiller en rolle for så vidt angår aktiverne i aktivgruppe E-F ('Særligt værdifulde genstande' og 'Penge mv.').

Policens punkt 3.1.2. stiller derimod intet krav om, at bygningens lokaler mv. skal være 'forsvarligt aflåst' for at der kan opnås forsikringsdækning for så vidt angår aktiverne i aktivgruppe C-D.

Klager fastholder, at vinduet på 1. sal var forsvarligt aflåst og at Forsikringsselskabet ikke har løftet bevisbyrden for det modsatte.

Selv hvis Forsikringsselskabet måtte kunne løfte bevisbyrden for det af dem anførte om manglende

aflåsning af vinduet på 1. sal, vil et sådant forhold alene have betydning for dækningen af aktivgrupperne E-F, hvor aktiver omfattet af E vil være underlagt en reduceret dækning, mens F (valuta) vil bortfalde. Øvrige aktivgrupper (C-D) vil fortsat være dækket fuldt ud iht. Vilklårene.

9 Forsikringsselskabets bemærkninger til deres vurdering vedr. alarmtilslutning (Indlæggets pkt. 6)

Klager fastholder, at den manglende tilkobling af alarmerne ikke var en bevidst handling, men en enkeltstående og simpel forglemmelse. Klager fastholder videre, at Forsikringsselskabet ikke har løftet bevisbyrden for deres påstand herom. Der henvises i det hele taget til Klagen såvel som pkt. 6 i nærværende replik.

Klager fastholder det af Klager anførte i Klagens pkt. 3.2 og henviser derved bl.a. til det åbenlyse faktum, at allerede fordi manglende tilkobling af alarmerne på skadestidspunktet ved indbrud er specifikt reguleret i sikringsklausulen sammen med konsekvensen herved (dobbelt selvrisiko), kan forsikringen dermed ikke bortfalde med udgangspunkt i forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2, jf. princippet i forsikringsaftalelovens § 3. I så fald skulle Forsikringsselskabet have taget forbehold herfor i sikringsklausulen. Et sådant forbehold fremgår imidlertid ikke af klausulen, og det må derfor forstås som ubetinget i den forstand, at Klager iht. sikringsklausulen ikke har pligt til at tilkoble alarmerne, men at manglende tilkobling i så fald vil resultere i dobbelt selvrisiko i tilfælde af indbrud.

For så vidt angår det af Forsikringsselskabet anførte om, at undladelser kan konstituere grov uagtsom, så er Klager for så vidt angår enig i, at undladelser (også enkeltstående) i ganske særlige situation kan konstituere grov uagtsomhed, *men* det er imidlertid langt fra tilfældet her, hvor Klager i et enkeltstående tilfælde, som følge af en menneskelig fejl og simpel forglemmelse, glemmer

at tilkoble alarmerne en enkelt gang – særligt med det in mente, at konsekvensen af manglende tilkobling jo netop er reguleret i klausulen, hvorfor der må stilles særligt skærpede betingelser for Forsikringsselskabet i situationer som denne.

Hertil kommer det faktum, at Forsikringsselskabet langt fra har løftet sin bevisbyrde, som også nærmere anført i pkt. 6.

10 Forsikringsselskabets 2. indlæg

Forsikringsselskabets 2. Indlæg synes, ligesom Indlægget, at være baseret på en række (udokumenterede) påstande, formodninger og antagelser snarere end egentlige tekniske beviser. I den kontekst er det selvsagt vigtigt at holde sig for øje, at det er Forsikringsselskabet, som skal løfte bevisbyrden for det af dem påståede, og altså ikke Klager, som skal bevise, at det ikke forholder sig som påstået af Forsikringsselskabet. Sammenfattende for 2. Indlæg synes dermed at være, at det på ingen måde bidrager substantielt til Forsikringsselskabets bevisbyrde – tværtimod synes det primært båret af diverse påstande, antagelser og formodninger, men uden nogen form for teknisk funderet eller objektiv substans. Klager fastholder derfor, at Forsikringsselskabet ikke har løftet sin bevisbyrde.

For så vidt angår en specifik gennemgang af det af Forsikringsselskabet anførte, vil Klager undlade at gå i dybden på samtlige af Forsikringsselskabets påstande og antagelser, idet det forekommer åbenlyst, at der er evident uenighed mellem Klager og Forsikringsselskabet og at Klager på ingen måde kan tiltræde Forsikringsselskabets udokumenterede synspunkter, antagelser og formodninger. Klager vil således alene forholde sig til enkelte nedslagspunkter, idet det imidlertid kan lægges til grund, at Klager på ingen måde kan tilslutte sig det af Forsikringsselskabet anførte.

Politirapporten og de korrigerede oplysninger

Ved gennemgang af Indlægget og 2. Indlæg får man umiddelbart det indtryk, at Forsikringsselskabet

(angiveligt) skulle være af den overbevisning, at det skulle være usædvanligt, at en politirapport korrigeres, idet Forsikringsselskabet, uanset mængden af objektive beviser - og uanset det faktum, at Forsikringsselskabet står alene med deres synspunkt - notorisk nægter at vedkende sig faktum i den korrigerede rapport.

Klager vil gerne understrege, at det ikke er usædvanligt, at der senere korrigeres eller præciseres oplysninger i en politirapport, især hvor forurettede (Klager) ikke har læst eller underskrevet den. Det er faktisk relativt almindeligt i praksis og sker i mange forskellige situationer, men ses typisk, hvor:

- (i) samtalen er gengivet upræcist, hvor forurettede ved en efterfølgende gennemgang opdager, at forurettedes forklaring er refereret forkert eller ufuldstændigt,
- (ii) forurettede ikke har set rapporten, og dermed ikke haft lejlighed til at læse eller godkende sin forklaring, eller
- (iii) politiet laver fejl, hvilket, henset til det meget store produktionsapparat, som Politiet repræsenterer, kan ske.

Politirapporter er ikke notarielle dokumenter og kan derfor være mangelfulde og/eller fejlbehæftede. I det konkrete tilfælde, hvor Klager kommer hjem til sin bopæl, og hvor Klager afgiver forklaring midt om natten, er der selvsagt en ikke-ubetydelig risiko for fejlciteringer og/eller konstateringer. Hertil kommer, at Klager, som det fremgår af politirapporten, hverken gennemgik eller un-

derskrev politirapporten. Det skete først, da Klager indhentede politirapporten til brug for Klagesagen.

Uagtet at Forsikringsselskabet således finder det passerede bemærkelsesværdigt, er der absolut intet bemærkelsesværdigt eller odiøst ved det passerede. Tværtimod er det et relativt gængs og sædvanligt hændelsesforløb, hvor forurettede ikke har gennemlæst eller tiltrådt politirapporten i forbindelse med afhøringen. Klager skal da også understrege, at Klager, straks efter sin gennemgang, retter henvendelse til Politiet med henblik på korrektion, som også dokumenteret overfor Nævnet.

Forsikringsselskabets (noget uklare) deduktion om, at den tidligere rapport skulle være tilstrækkeligt til løfte Forsikringsselskabets bevisbyrde kan selvsagt ikke tiltrædes. Vinduet på 1. sal lukkede og låste korrekt. Det havde ikke problemer med låsemekanismen, men Klager oplevede, som tidligere anført, at det bandt. Der henvises i øvrigt til replikkens pkt. 5.

Tilbage står Forsikringsselskabet som de eneste med dets noget afvigende synspunkt om, at den første (ikke-korrigerede) rapport må lægges til grund med det primære argument, at der ikke skulle være nogen grund til ikke at antage, at det først noterede ikke skulle være korrekt, og med reference til en række (af Klager bestridte og dokumenterede) nedslagspunkter i den første rapport, som nu er korrigeret – suppleret af et synspunkt om, at korrektioner skulle være usædvanligt. Klager har derimod, straks efter af være blevet opmærksom på de forhold, som Klager ikke kan anerkende eller genkende, etableret kontakt til Politiet med henblik på korrektion. En korrektion som i øvrigt er anerkendt og dokumenteret, og som i øvrigt støttes af en upartisk 3. mand i form af [glarmester]. Forsikringsselskabet står således alene om deres synspunkt, som ikke er funderet i andet end udokumenterede antagelser og formodninger, og derfor ingenlunde er tilstrækkeligt til at løfte Forsikringsselskabets bevisbyrde.

Vinduet på 1. sal

Forsikringsselskabet hæfter sig ved, at Klager har oplyst, at Klager, forud for indbruddet, havde tilkaldt en låsesmed og deducerer derfor, at det må være ensbetydende med, at der var problemer med låsemekanismen. Klager skal indledningsvist pointere, at der var tale om en glarmester og ikke

låsesmeden, men fastholder i øvrigt, at vinduet ikke havde problemer med at låse, men bandt. Vinduet var således forsvarligt aflåst på tidspunktet for skaden.

Forsikringsselskabet fremhæver herudover et synspunkt om, at låsemekanismen er bøjet, hvor rationalet (vist nok) er, at den ikke ville blive bøjet, hvis der havde været tale om et indbrud. Klager skal indledningsvist pointere, at det vil have formodningen imod sig, at en deformation som det afbillede vil opstå, hvis ikke vinduet havde været forsvarligt aflåst. Klager skal herudover henvise til replikkens pkt. 5, hvoraf det bl.a. fremgår, at Forsikringsselskabets egen ekspert selv finder det sandsynligt, at vinduet og den respektive deformation kan være opstået ved at vinduet er trukket op indefra. Klager skal derudover fremhæve det faktum, at Forsikringsselskabets egen ekspert anfører om vinduet på 1. sal '(...) *Under besigtigelsen, vurderede jeg også at det ikke var af stor væsentlighed at få inkluderet da, det ville være usandsynligt at en gerningsmand skulle være brudt ind i huset for derefter at bryde vinduet i kælderens, voldsomt i stykker. (...)*'. Det bemærkes da også, at håndtagets grebposition på vinduet på 1. sal er 'åbent', og det må ganske enkelt have formodningen imod sig, at tyven(e) skulle have brudt det op for derefter at åbne det (for slet ikke at tale om, at der ikke er fundet fodaftryk på taget). Faktum er, at vinduet var forsvarligt aflåst på

skadestidspunktet og at Forsikringsselskabet ikke har formået at løfte bevisbyrden for det modsatte.

Forsikringsselskabet anfører videre, at det ikke kan konstateres, at der er efterladt mærker som stammer fra manipulation med opbrydende effekter. Det er uklart, hvorledes Forsikringsselskabet når til dette synspunkt, men Klager skal blot bemærke, at det af politirapporten fremgår: 'Opbrudsmærke opmålt til mm: ca. 40 mm, muligt redskab. Koben'. Herudover fremgår det af den supplerende e-mail fra Politiet: "(...) I 'Sagens Genstand' står der indgang via vindue på 1. sal samt indstigning via vindue i kælder. Dette er ikke korrekt idet en nærmere undersøgelse af gerningsstedet, viste at vinduet i soveværelset var opbrudt med ukendt redskab indefra, således at vinduet på første sal kan have været brugt som flugtvej fra gerningsstedet. Dette ses også i Fotorapport 1. sal billede 3, hvor der er tydelige trykspor på indvendig side'.

Dette suppleres så videre af [glarmester], som uvildigt oplyser følgende pr. e-mail: '(...). Efter samtale med vores montør kan jeg bekræfte at vinduer er brækket op indefra og har efterladt brækmærker indvendigt, der var ikke brækmærker udvendigt. (...)'.

Tilbage står Forsikringsselskabet med en række udokumenterede antagelser og formodninger, som primært synes baseret på deres vurdering af billederne sammenholdt med tidligere faktum i en rapport, som nu er korrigeret, hvilket alt andet lige må tilsidesættes.

Selv hvis vi antog, at vinduet skulle været tilgået udefra, hvilket mildest talt - ovenstående taget i betragtning og sammenholdt med det faktum, at der ikke er fundet nogen fodspor på taget - synes meget usandsynligt, så ændrer det ikke på det faktum, at vinduet var forsvarligt aflåst på skadestidspunktet og at Forsikringsselskabet ikke har formået at føre nogen form for bevis, som bare er tilnærmelsesvist teknisk eller objektivt, og som understøtter dets påstand. Forsikringsselskabet har således ikke løftet sin bevisbyrde for deres påstand om det modsatte.

Sikkert er det også, låsens deformation taget i betragtning, at der er anvendt omfattende vold for at få vinduet åbnet.

Af samme årsag vil Klager undlade at kommentere yderligere på Forsikringsselskabet påstande, antagelser og formodninger herom i 2. Indlæg, som i det hele taget må tilsidesættes som udokumenterede antagelser og formodninger, og baseret på en præmis om at skulle lægge oplysninger fra en oprindelig rapport, som nu er korrigeret, til grund.

Slutteligt, for så vidt angår Forsikringsselskabets bemærkning om, at vinduet skulle have haft en mangel, som var så alvorlig, at Klager skulle have tilkaldt en låsesmed, skal klager understrege, at det var [glarmester], som var tilkaldt og altså ikke en låsesmed. [glarmester] blev tilkaldt, da ejendommens vinduer er særlige (skudsikkert glas), og det er [glarmester], som altid har serviceret og/eller udskiftet vinduer i ejendommen. Forholdet blev kort besigtiget, men konklusionen var, at Klager kunne forsøge at smøre det og dermed se, om det ikke ville forbedre situationen/løse problemet med at det bandt. Vinduet på 1. sal var derfor fuldt ud funktionsdygtigt og forsvarligt aflåst på skadestidspunktet.

Eftersom Forsikringsselskabet ikke har løftet sin bevisbyrde for de påståede forhold, skal Klager derfor fastholde sit krav om fuld dækning iht. den mellem parterne indgåede police."

Selskabet har i brev af 4/8 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Vedr. spørgsmålet om betingelse for forsvarligt aflåst er det korrekt, at henvisning til betingelses 3.8. er forkert. Rettelig er der tale om 3.1.2., punkt E. Der henviser til ordforklaringen om forsvarligt aflåst, som også anført af klager.

Ordforklaringen er i øvrigt svarende til standard forsikringsvilkår i privatforsikringer på tværs af selskaberne.

Der er ikke tale om en hybrid-bestemmelse, når ordforklaringen taler om at det er et krav for dækning. Det er et krav for den fulde dækning (i.e. altså dækning når der er forsvarlig aflåsning).

Ad specificering af selskabets påstande og overordnede synspunkter)

Det beklages, hvis selskabets synspunkter har været uklare. Udfordringen er, at udmøntningen af en eventuel betaling, og anvendelsen af forsikringsaftalelovens regler om grov uagtsomhed, forudsætter en stillingtagen til hvilket faktum, der kan lægges til grund/er bevist.

Skåret ud er selskabets påstande:

Principal: Medhold i at afvisning er korrekt (frifindelse)

Subsidiært: Klager skal tilkendes af skønsmæssig erstatning mindre end det påståede.

Der er tale om at sagen skal vurderes trinvist.

Den principale påstand hviler dels på det synspunkt, at policens krav om rumovervågning ikke er opfyldt, og dels på det synspunkt at klagers handling vedr. manglende tilslutning af alarm skal føre til bortfald. Sagen kan og bør afgøres alene på grundlag af manglende overholdelse af policekravet.

Måtte Nævnet komme frem til, at klausulen TY05A er overholdt, skal foretages en bedømmelse af, om klagers handlinger med manglende alarmtilslutning helt eller delvist kan tilregnes klager som groft uagtsomt på en sådan måde, at erstatningen kan bortfalde.

Synspunktet er her, at selvrisikoangivelsen i klausulen ikke gør op med spørgsmål om grov uagtsomhed, men at FAL § 18 tværtimod kan anvendes sideløbende med selvriskobestemmelsen.

Falder ovennævnte vurdering ud til klagers fordel, skal det i så fald vurderes, om det lægges til grund, at boligen var/eller ikke var forsvarligt aflåst, og afhængig af skal dækningsbegrænsningen i punkt 3.1.2. evt. anvendes (i.e. der er altså så ikke dækning for 'indbrudstyveri').

Når bedømmelsen om forsvarligt aflåst er sket, skal foretages en særskilt bedømmelse af om/og i givet fald hvilken betydning klagers adfærd har for erstatningens størrelse. Selvstændigt skal herefter bedømmes, hvilket tab/erstatning som klager skal have – hvis dette altså findes berettiget - og dette skal ske på baggrund af erstatningsopgørelsesbetingelserne i forsikringsaftalen, og set i lyset af om grov uagtsomhed har en betydning, og i lyset af punkt 3.1.2.

Ad alarmanlægget og policens krav om rumovervågning)

Der henvises i det hele til det tidligere anførte.

Det bemærkes med henvisning til klagers indlæg (replik) punkt 2, at der intet spekulativt er i at have et ønske om at få klarlagt fakta. Indhentelse af politirapporten har da netop også tydeligt vist, at sagen ikke var fuldt belyst inden indbringelsen for nævnet. Hvem det kan tilregnes, at sagen ikke var oplyst inden indbringelsen er uinteressant for sagens videre bedømmelse.

Da klager (nu) har bekræftet at alarmanlægget er udskiftet, og idet det må antages at det gl. anlæg er bortskaffet, kan data om til- og frakobling af alarmanlægget inden begivenheden ikke oplyses. Dette kunne have kastet lys over klageres generelle brug af alarmanlægget.

Det som fremgår af bilag 6, er der ikke givet udtryk for, at selskabet har accepteret, at der alene var to rumfølere. Som det netop fremgår af bilaget så *fastholdes* tyveriklausulen. Vurderingen i bilag 6 går alene på, om selve forhøjelsen er indenfor selskabets risikoappetit og alternativt (hvis der ikke var god sikring), om der så skulle tilføjes endnu yderligere krav.

Der er ikke foretaget besigtigelse af ejendommen ved forhøjelsen af indbosummen, men alene foretaget en konkret vurdering efter bl.a. samtale med mægler. For fuldstændighedens skyld bemærkes i ø at corona-nedlukning umuliggjorde (eller i al fald vanskeliggjorde) dette.

Det er noteret, at klager anerkender, at der kan være en nedre grænse for hvornår klausulen kan anses for opfyldt.

Klausulen er – efter selskabets opfattelse - klar og absolut, men skal jo også anvendes i den praktiske virkelighed. Der er – uanset klagers angivelser - intet påfaldende (og med klagers advokats yndlingsformulering intet *lysende uklart*) i at foretage en vis fornuftsmæssig vurdering af, om udeladelse af overvågning i et skunkrum, tørreløft eller andet betyder, at klausulen er overtrådt.

Som tidligere anført er ændringen af klausulen ikke foranlediget af skaden, og den nye klausul adskiller sig også på flere punkter fra den tidligere.

Ad spørgsmålet om forsvarligt aflåst)

En vurdering heraf får, som allerede nævnt flere gange, kun betydning, hvis Nævnet finder at klausulen er opfyldt.

Selskabet fastholder, at der intet grundlag er for at antage, at det oprindelige indhold af politirapporten er mangelfuldt eller forkert. Det er almindeligt, sædvanligt og i fuld overensstemmelse med praksis for Nævnet såvel som for domstolene, at angivelser i en oprindelig politirapport lægges til grund.

Uanset om det er en låsesmed eller en glarmester, som har været på besøg få dage inden episoden, så er dels forklaret til politiet, at vinduet ikke lukkede ordentligt, og dels foreligger der ikke nogen dokumentation for, at vinduet er udbedret i perioden frem til episoden.

Klager er i ø blevet spurgt om, hvorvidt han ønskede at gennemlæse sin forklaring, og har hertil svaret nej.

KF har ikke forholdt sig til om andre vinduer er åbne, idet det dog bemærkes, at de åbne vinduer og oplysninger om 'ryste-alarmen', jf. også den af klager fremlagte e-mail fra politiet, kan være vanskeligt forenelige.

Det som i al fald kan konkluderes er, også hvis det skal lægges til grund at flere vinduer var åbne som potentielle flugtveje, at forholdene vedr. 1. sals-vinduet skiller sig ud. Derom må parterne være enige. Modsat de andre vinduer skulle gerningsmanden altså have 'brudt' 1. sals-vinduet op indefra for at sikre en flugtvej, som alternativ til bare at åbne det (?).

KFs angivelser er på ingen måde 'tilpasset', 'centeret om', 'et udtryk for efterrationalisering' eller lign. KF forholder sig til indholdet af den politirapport, som først på et sent tidspunkt i forløbet er blevet fremlagt.

Nærværende sag kan sammenlignes med UfR1986.129H.

Af ovennævnte dom kan udledes, hvilke forhold som skal bedømmes, når det skal vurderes om noget har kan betragtes som værende forsvarligt aflåst. Som det fremgår af landsrettens dom (UfR1984.415Ø), så støttedes forsikringstagers synspunkter primært på, at døren (efter dennes egne angivelser) altid blev holdt aflåst. Mod denne angivelser står tekniske oplysninger.

I nærværende sag kan klager ikke alene ved sin egen forklaring, og efterrationalisering fra politi mv. godtgøre, at vinduet på 1. sal var forsvarligt aflåst, når henset til de objektive fund på vinduet og den initiale politirapport.

Uanset om nævnet måtte komme frem til, at det er klagers eller KF som skal bevise, at vinduet ikke var aflåst, så må det på baggrund af det foreliggende faktum konkluderes/ findes bevist, at vinduet IKKE var forsvarligt aflåst, og dette må (i al fald – idet grov uagtsomhed også skal bedømmes) have de i forsikringen angivne konsekvenser dvs. sv til det lave dækningsmaksimum angivet i betingelserne.

Ad alarmtilkoblingen)

Det fastholdes, at klager har afgivet forklaringer til selskabets repræsentant og [sikringsfirma] om den manglende tilkobling, og årsagen hertil.

[sikringsfirmas] repræsentant må i denne sammenhæng betragtes som den mest objektive, hvorfor dennes forklaring skal tillægges afgørende vægt.

Det anerkendes – som allerede anført – at der ikke findes nogle optagelser af klagers udtalelser. Det forekommer dog usandsynligt, at de trods alt relativt præcise angivelser fra hhv. [sikringsfirma] og selskabets taksator ikke skulle være nogenlunde retvisende.

Det bemærkes særskilt, at noget kunne tale for, at forholdene vedr. alarmtilslutningen kræver særskilt mundtlig bevisførelse.

Ad erstatningens størrelse)

Til almindelig orientering kan oplyses, at klager er tilbudt en forligsmæssig løsning fra KF på betaling af kr. 300.000, dels set i lyse af spørgsmålet om dækning mv., men også ud fra en vurdering af kravets mulige størrelse. Forligsforslaget er dog afvist, og nu bortfaldet.

Klager har fremlagt en liste over de objekter som denne ønsker erstattet. Selskabet har en række bemærkninger/indsigelser. Bemærkningerne er knyttet til klages liste, og der henvises til denne.

Det bemærkes initialt, at klager for at være berettiget til erstatning skal være ejer af genstandene.

En løsoererstatning vil altid have et skønmæssigt præg.

Cartier Armbånd)

Der er fremsendt dokumentation i form af bl.a. en angivelse af at armbåndet tilhører [navn], hvorfor det må lægges til grund, at det ikke er klager som ejer armbåndet.

Den omtalte person er ikke, i henhold til selskabets oplysninger, bosiddende på ejendommen endside sikret på forsikringsaftalen.

Klager har fremsat krav sv. til købsprisen. Dette er ikke nyprisen i dag. Der skal ske fradrag, idet en simpel søgning på f.eks. DBA vil vise, at prisen nærmere er omkring 40.000.

Fingerring og øreringe)

Nævnt i opgørelsen, men der er ikke fremlagt nærmere dokumentation for ejerskab, metal, karat mv.

Ligesom det i ø formentlig er hhv. en kvinding og formentlig kvindeøreringe, hvorfor ejerskab også kan have en betydning.

Værdien må fastsættes skønmæssigt, og kan passende fastsættes til kr. 8000,- for ringen og 1200,- for øreringe.

Panserarmbånd)

Det antages, at billede i bilag A skal dokumentere eksistensen.

Det er uklart om armbåndet kan tilhøre førømtalte person (ad punkt 1), idet billedet i al fald viser en kvinde.

Der forefindes ingen dokumentation for karat og vægt. Det bemærkes, at der i politirapporten er angivet en vægt på 112 gram, men iflg. den nu fremsendte opgørelse henvisende til en hjemmeside for smykker nu skulle være 142 g.

Værdien kan skønmæssigt fastsættes til kr. 40.000,-

4 stk. diamanter)

Der findes ingen oplysninger om disse udover klagers egen angivelse: intet certifikat eller noget.

Det bestrides der er tilstrækkelig dokumentation for dette.

Ankenævnet for Forsikring

46.

103078

Frimurerkop)

Der findes ingen dokumentation for eksistensen, men efter omstændighederne kan selskabet acceptere – i fald alt andet er opfyldt -at betale kr. 1.000.

Cartier manchetknapper)

Der foreligger kvittering for nyligt indkøbte. Datoen på kvittering er utydelig, og der kunne stå en dato som ligger efter begivenheden, men forudsat kvittering viser indkøb inden begivenheden, så kan det anførte beløb accepteres.

Solbriller)

Der er ingen oplysning om alder eller dokumentation for eksistensen.

Iflg. betingelserne erstattes til nyværdi, hvis de er under 3 år, men selskabet får genleveringsrabat.

Kontanterstatning kan fastsættes til kr. 6000.-

Tasker og kuffert)

Der er ingen dokumentation, så dette må fastsættes skønsmæssigt. Kan passendefastsættes til kr. 3000,-

Teknologi – fjernbetjening og lader)

Nærmere beskrivelse af genstande og dokumentation for ejerskab mangler, og det er vanskeligt at vurdere.

Det er selskabets opfattelse, at der skal foretages en del afskrivning grundet alder på disse genstande.

Skønsmæssig erstatning 10.000, -

Tøj)

Ingen dokumentation, men accept af eksistensen. Må opgøres skønsmæssigt til kr. 5000,-

Rygkjold og dyne)

Ingen dokumentation, men accept af eksistensen. Må opgøres skønsmæssigt til kr. 3000,-

Rolex Datejust)

Købspris 113.700,- iflg. fremsendt faktura den 2. august 2023. Kravet er nu fremsat på 130.000-. Det er uklart hvordan prisen kan være justeret.

Det fremgår af dokumentationen at det er en gave til [barn]. Det er uklart om der er dækning på klagers forsikring, hvis uret er overdraget.

Cartier dameur)

Der foreligger noget som formentlige er en urkasse, men ingen købskvittering.

Det er uklart om dette tilhører klager eller nogen som er sikret på forsikringen.

Ankenævnet for Forsikring

47.

103078

Selskabet accepterer vurderingen på kr. 69.000,-
Breitling herrerur A73321
Der er dokumentation. Uret kan købes for ca. 18.500, jf. f.eks. hjemmesiden ...

erstatning kan fastsættes til dette beløb.

Nautico herrerur)
Der er ingen oplysning om modeltype e.l., og ingen dokumentation. Skønnet dagsværdi 1.000,-

Rejse-herreure)
Ingen bemærkninger, ok til 4.000, -

2 stk. Michael Kors ure)
Ingen dokumentation for type, men dog en kasse.

Skønnet værdi 5000,-

Certifikationskort til Rolex)
Uret er ikke stjålet. Krav for værdiforringelse p.g.a. manglende certifikationskort fastsættes efter et skøn til 5.000,-

Cartier Santos ur)
Der er tale om et dameur, hvorfor spørgsmål om ejerskab gentages.

Der er ingen oplysninger om alder eller yderligere dokumentation. Dagsværdi kan fastsættes til kr. 21.735,- ved søgning på [hjemmeside]

Værktøj)
Ingen dokumentation. Ejerskab accepteres, og dette kan skønsmæssigt fastsættes til kr. 2000,-

Perlekæder)
Der er tale om damesmykker hvorfor bemærkninger til ejerforhold må udbedes.

Ingen info om kvalitet mv., men fotos forefindes af en kvinde som bærer en perlekæde.

Der er henvist til hjemmeside med perlekæder.

Der skal laves en skønsmæssig erstatning, da perler har meget svingende værdi/kvalitet.

Skønsmæssig ansættelse 15.000 pr. stk.

Pengeskabsnøgle)
Ok til 1.200,-

Udgifter til låsesmed mv.)
Det uklart om dette har direkte sammenhæng med skaden, idet der skete indbrud uden brug af nøgle.

Klager og selskabet har i 2024 været i dialog om erstatning vedr. bygningsskaden generelt, og der er betalt skadeservicefirma for afdækning mv.

Følgende dialog fandt sted i 2024

...

Ovenstående dialog synes i al fald at bekræfte, at der ikke var opbrudsskader på vindueskarmen.

Selskabet har ikke høre yderligere.

Der kan være et udestående, idet selskabet dækker relevant reparation med et rimeligt beløb pr. faktura.

Key Holder Ferrari

Det antages at være en slags merchandise. Efter omstændighederne ok.

Verificeringskort til 3 biler)

Det er selskabets opfattelse, at der er tale om tilbehør til en bestemt bil(er), og i dette tilfælde er dette dækket på bilens(ernes) kaskoforsikringen. Det er ikke dækket på indboforsikringen.

Konterter)

Der er ingen dokumentation for tilstedeværelse.

Der er dækning for et maxbeløb, jf. betingelserne punkt 3.1.2. F, som pt. er indekseret til kr. 27.522, -

Kontakter erstattes skønsmæssigt. Efter omstændighederne kan erstatning fastsættes til kr. 10.000, -

Skønsmæssig erstatning kan herefter fastsættes samlet til kr. 414.243, -"

Klagerens advokat har i brev af 8/9 2025 bl.a. anført:

"...

5. Erstatningens størrelse

Forsikringsselskabet har fremsat en række bemærkninger til de aktiver/løsøre, som Klager ønsker erstattet. Klager har, af hensyn til overblikket og kronologien, behandlet sine supplerende bemærkninger til de respektive aktiver i samme rækkefølge som Forsikringsselskabet. Bemærkningerne er vedlagt som Bilag A.

For så vidt angår Forsikringsselskabet bemærkning om, at Klager skal være ejer af aktivet/løsøret for erstatning, bemærker Klager, at det iht. Policens generelle vilkår, pkt. 1.1, er både Klager, men også medlemmer af Klagers faste husstand (pkt. 1.1(b)), som er dækket af forsikringen.

Forsikringsselskabets bemærkninger til armbåndet fra Cartier, som var angivet til DKK 67.500, har resulteret i, at Klager har valgt at frafalde kravet om dækning for armbåndet fra Cartier, idet det tilhører Klagers hustru, som ikke er en del af Klagers faste husstand.

Forsikringsselskabet bemærkning til verifikationskortene til Klagers biler har givet anledning til, at Klager vil overveje at forfølge kravet under de respektive kaskoforsikringer, hvorfor Klagers krav på de DKK 28.110, i relation til nærværende klage, reduceres tilsvarende.

Klager anerkender videre det i policen fastsatte dækningsmaksimum for valuta, hvorfor Klagers krav for stjålet valuta reduceres fra DKK 72.434 til det respektive dækningsmaksimum på DKK 27.522.

Klagers reviderede krav udgør herefter, med forbehold for de forudsætninger, der er lagt til grund de steder, hvor Klager i Bilag A accepterer Forsikringsselskabets skønsmæssige ansættelse, herefter DKK 677.639,81 med tillæg af rente iht. FAL § 24, stk. 2."

Selskabet har i brev af 23/9 2025 bl.a. anført:

"Vedr. omstilling af låse kan overvejes, om der er dækning på bygningsforsikringen for forholdet, ligesom det kan overvejes om der er en middelbar eller umiddelbar fare for indbrud mv., jf. FAL § 52. Det kan også overvejes om udgifterne til omstilling er rimelig, og om 16 nøgler er nødvendige. Selskabet ønsker dog at undgå yderligere drøftelser vedr. dette forhold, og anerkender og udbetaler - efter omstændighederne – det krævede beløb inkl. renter. Det er imidlertid IKKE et udtryk for anerkendelse af noget i videre omfang, der er alene tale om, at selskabet ønsker at holde denne udgift ude fra sagen.

Klager har opbevaret effekter for andre (læses; fraflyttet hustru), men at dette angiveligt kun gælder visse af de effekter, som (formentlig) er beregnet til at blive båret af kvinder.

Henset til disse oplysninger må der stilles særlige krav til dokumentation for, at de konkrete effekter tilhører én som er sikret på forsikringen.

Dertil kommer (naturligvis), at der kan stilles krav til dokumentation for ejerskab, karat osv. og kravene til dokumentation skærpes i takt med at værdien af genstandene stiger.

Vedr. fingerringe og øreringe bemærkes, at indkøb fra [butik] bør kunne dokumenteres.

Vedr. panserarmbånd fastholdes den skønsmæssige ansættelse, idet en ensidig forklaring og antagelse omkring vægt ikke er tilstrækkelig dokumentation.

Vedr. Rolex bemærkes, at det kan lægges til grund at klagers [barn] er ..., og at ikke er hjemmeboende. Klager forklarer, at ejendomsretten ikke er overgået til [barn] på tyveritidspunktet. Henset til at klager har opbevaret genstande for andre, bør der foreligge nærmere dokumentation for det angivne - f.eks. i form af en erklæring fra [barn] – før dette kan godtages."

Klagerens advokat har i brev af 10/10 2025 bl.a. anført:

"For så vidt angår Forsikringsselskabets bemærkning om, at Klager har opbevaret effekter for andre, så har Klager ikke opbevaret effekter fra andre på generelt plan, men i et enkeltstående tilfælde opbevaret [navns] armbånd i sit pengeskab og DKK 3.000 i kontanter for sin [barn]. Det forhold, at armbåndet befandt sig hos Klager, er snarere et udtryk for en forglemmelse end en be-

vidst handling, da [navn] ikke fik armbåndet med sig, da hun fraflyttede ejendommen. Foruden armbåndet og de DKK 3.000, som Klager opbevarede for sin [barn] i pengeskabet, har Klager ikke opbevaret effekter for andre.

Klager noterer sig, at Forsikringsselskabet anerkender og accepterer Klagers krav vedrørende omstillingen af låse.

..."

Nævnet har fået forelagt bilag, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af police af 3/1 2022 fremgår bl.a.:

"Særlige vilkår for Indboforsikring

TY05A Sikringskrav (privat)

Indgangsdøre (ekskl. terrassedøre) på forsikringsstedet skal være aflåst med mindst 1 låseenhed, der er godkendt af Forsikring & Pension.

Der skal samtidig være installeret alarmanlæg med rumovervågning og elektronisk overførsel til en alarmcentral, som er godkendt af rigspolitichefen.

Alarmanlægget skal være godkendt af Forsikring & Pension.

Hvis alarmen ikke er tilkoblet på skadestidspunktet, gælder der ved indbrud en selvrisiko på minimum 2 gange den generelle selvrisiko, dog mindst 4.092 kr. (indeks 2016).

Hvis kravet om installering af alarm eller låseenhed ikke er opfyldt, er der ingen dækning ved indbrud."

Af selskabets brev af 11/9 2024 til klageren fremgår bl.a.:

"Din indboforsikring bliver ændret

Vi gennemgår løbende vores kunders forhold for at sikre, at der er en rimelig balance mellem priser og forsikringsudbetalinger. Det gør vi for at sikre, at vi også fremadrettet har en bæredygtig forretning.

Vi har i forbindelse med den seneste indbrudsskade gennemgået dine forsikringer og opdaterer nu din indboforsikring til vores nyeste vilkår.

Ændringen sker i overensstemmelse med de regler, der er beskrevet i forsikringsvilkårene på kfforsikring.dk.

Hvad betyder det for dig?

Din forsikring ændrer vilkår til APR-2406 og følgende klausul sættes på policen pr. 01. oktober 2024:

Sikringskrav privat

Ankenævnet for Forsikring

51.

103078

Indgangsdøre på forsikringsstedet skal være med 1 låseenhed, der er godkendt og registreret hos Forsikring & Pension.

Der skal være installeret alarmanlæg med rumovervågning og elektronisk overførsel til en godkendt

alarmcentral med vagtudrykning i hele boligen.

Begge skal være godkendt af rigspolitichefen.

Alarmanlægget skal være registreret hos Forsikring & Pension.

Hvis alarmen ikke er funktionsdygtig/aktiveret på skadestidspunktet, gælder der ved indbrud en selvrisiko på 25% af skadeudgifterne dog mindst 12.000 kroner.

Der udbetales ingen erstatning, hvis den krævede alarm ikke er installeret på tidspunktet for indbrudsskaden.

Denne klausul erstatter tidligere klausuler på policen."

Af selskabets taksators interne e-mail af 21/12 2021 fremgår bl.a.:

"Det er OK med udvidelsen herfra og jeg har også talt med forsikringsmægleren. Udvidelse på de 3 mil. er rigtig nok for at kunne dække smykker o.l. Tyveriklausulen fastholdes, men der er god sikring på adressen i forvejen. Han har bl.a. 3 stk. [bilmærke] i garagen som også har krav om tyverialarm m.m. – Vi har også hans erhvervsforsikringer og han ligger rigtig mange præmiekroner hos os.

Da [klagerens vej] vel er Danmarks dyreste vej og der i området er mange ambassader er der tale om et meget velovervåget område og meget patruljeret af politiet.

Der går vores kunden godt kan jeg se når man søger hans navn på nettet."

Af politirapport af 26/8 2024 fremgår bl.a.:

"*Gerningstidspunkt/-rum*

Lørdag den 24. august 2024 kl. 21.00

Søndag den 25. august 2024 kl. 02.40

...

Indbrud i villa på 630 m2 fordelt på 4 plan: Kælder, stue, 1. og 2. sal.

Indstigning via vindue på 1. sal samt indstigningen gennem vindue i kælder.

Udgang via havedør i stueplan og havedør i kælder.

Koster: Intet overblik, men smykker, Rolex ure, kontanter m.m.

Mistanke om at gerningsmændene har kendt til stedet/fået oplysninger på forhånd.

Forsikring: Købstædernes Forsikring.

Værdi i alt

1000000,00 kr."

Af politiets indbrudsskema af 25/8 2024 fremgår bl.a.:

"Oplysninger til undersøgelsen (Indgang, færden, udgang)

På 1. salen over en karnap var opbrudt et vindue til soveværelset. Dette vindue havde som det eneste problemer med at lukke korrekt i slutblikket, hvilket ikke var synligt ude fra. Der var sat en stige op ad karnappen for at få adgang til 1. salens vindue.

Der sås færden i alle rum på 1. sal, 2. sal og i stueplan. Havedør i spisestue stod åben, så muligvis udgang.

Der var stjålet ure, smykker o. lign. fra både 1. sal og stueplan. Desuden var en værdiboks brækket fri fra væggen. Denne lå opbrudt i haven, i den lå en nøgle til et stort pengeskab som stod i aflåst vinrum i kælderen.

I kælderplan sås et vindue opbrudt. For vinduet var sat tremmer på indvendig side, der sås brækket fri af karmen, sandsynligvis med koblen. I alle rum i kælderplan sås færden. I hvert rum var en dør eller et vindue åbnet. I aflåst vinskab stod et pengeskab, som var låst op med rette nøgle og tømt for værdier: Smykker, ure og kontanter. Nøglen til vinskabet lå ... i kælderen.

Ved gennemgang af udvendig video overvågning, kunne der ikke ses nogen personer komme til eller fra huset. Ved skel til den østvendte nabo var opsat et raftehegn på ca. 180 cm. Foran dette hegn var ukrudt trådt ned. Værdiboksen lå også op ad dette hegn. Dette sted var eneste sted, der ikke var udvendig videodækning rundt om huset.

Der sås synlige aftryk efter handsker flere steder i huset, men ingen fingeraftryk.

...

Man har sandsynligvis vidst præcis hvor kameraerne har siddet, da man har udnyttet en blind vinkel på ca. 15 meter til adgang til have og hus.

Af politiets afhøring af 25/8 2024 af klageren fremgår bl.a.:

"Afhørte forklarede, at han havde haft besøg af en låsesmed for 4 dage siden, som han havde brugt fast gennem mange år. Denne låsesmed havde bl.a. kigget på vinduet på 1. sal, som var det eneste vindue, der ikke lukkede korrekt.

Afhørte forklarede, at facaden hvor stigen stod og hvor kældervinduet var brudt op, var eneste sted

uden udvendig overvågning, samt at man ikke ville komme til det sted på grunden på anden måde en ved at forcere hegnet fra naboen, uden at overvågningen ville fange personerne.

Afhørte forklarede, at han mistænkte at det kunne være en eller flere personer, der havde været i hans hus, der havde forbindelse til indbruddet, da man har vidst hvor kameraerne dækkede udvendigt, samt at man havde kunnet finde nøglen til det store pengeskab i det lille værdiskab og finde nøglen til vinrummet, som var gemt ...

Afhørte oplyste, at der var sensorer på alle vinduer, på nær i kælderen, som kunne registrere hvis der skete rystelser i bygningen."

Ankenævnet *for* Forsikring

53.

103078

Af e-mail af 26/5 2025 fra politiet til klageren fremgår bl.a.:

"Undertegnede er blevet kontaktet af [klageren] ang. en uddybende forklaring af hans afhøring som Anmelder/forurettet til indbruddet i hans hus, samt endnu en gerningsstedsundersøgelse foretaget af undertegnede mandag den 26. maj 2025.

Han udtaler i afhøringen 'at der er sensorer på alle vinduer, på nær i kælderen, som kunne registrere hvis der skete rystelser i bygningen' Hermed menes der, at der går en alarm til [alarmselskab] i tilfælde af vinduet bliver knust. Denne alarm er altid aktiv, og er uafhængig af om alarmen i huset bliver slået til eller ej.

I 'Sagens Genstand' står der indgang via vindue på 1. sal samt indstigning via vindue i kælder. Dette er ikke korrekt idet en nærmere undersøgelse af gerningsstedet, viste at vinduet i soveværelset var opbrudt med ukendt redskab indefra, således at vinduet på første sal kan have været brugt som flugtvej fra gerningsstedet.

./. Dette ses også i Fotorapport 1. sal billede 3, hvor der er tydelige trykspor på indvendig side.

Indstigningen var kun sket gennem kældervinduet, hvor tremmerne for vinduet var brækket fri af karmen.

I 'Oplysninger til undersøgelsen' står der at vinduet på 1 sal havde problemer med at lukke korrekt i slutblikket. Der var ikke problemer med at lukke korrekt, det der var problemet, var at palerne i vinduet skrabede på slutblikket, hvilket fik vinduet til at gå stramt, når det skulle åbne og lukke. Selve lukkemekanismen virkede korrekt, dog stramt. Det var det låsesmeden havde kigget på fire dage tidligere."

Af e-mailkorrespondance mellem sikringsfirmaet og selskabet fremgår bl.a.:

"[18/9 2024 Sikringsfirma]

30. Aug lavede vi besigtigelse og gennemgang på FT's adresse, det var en større gennemgang af hele huset samt sikringsforanstaltningerne i huset og den formodede hændelse. Det er en større villa i 3 plan og der er formodning om flere indtrængningssteder, i kælderen er vinduet til værkstedet rykket ud af vindueshullet og skaderne på det er tilsvarende de forventede skader ved opbrækning mod koblen, ligesom trærammen har mærker efter dette. Der er AIA i huset som dog ikke var armeret på tidspunktet for hændelsen, alle åbninger i skallen er umiddelbart forsynet med magnetkontakter men der ses umiddelbart kun rumovervågning i værkstedet i kælderen og tilstødende rum. Flere zoner var ved besigtigelsen enten udkoblet eller isoleret, det var dog uklart hvilket zone og hvor de befandt sig, samt udkoblingstidspunktet, bl.a. var der tvivl om kontakten på hoveddøren

faktisk var aktiv – i relation til hændelsen er det irrelevant da anlægget som nævnt ikke var tilkoblet,

og der på tidspunktet derfor ingen elektronisk sikring var i huset. Der ses umiddelbart ingen rumovervågning i stueplan eller på 1.sal – der er derfor ikke tale om at der er installeret et fuldt-dækkende AIA system med rumovervågning, ligesom det heller ikke vil kunne klassificeres om 'fældesikring. da der er flere adgangsveje i stueplan.

...

[22/5 2025 Sikringsfirma]

Som supplement til nedenstående: skal det nævnes at vinduet på 1.sal/2 etage i soveværelset, på tidspunktet for besigtigelsen ikke blev undersøgt nærmere, da vinduet var låst med en suppleringslås som ikke kunne åbnes, hvorfor vinduet ikke kunne åbnes, om låsen var i stykker eller om nøglen var bortkommet erindre jeg ikke, men forespurgt forklarede FT at det ikke var muligt at åbne, og jeg prøvede også med nøglen til det andet vinduet i rummet uden held.

Under besigtigelsen, vurderede jeg også at det ikke var af stor væsentlighed at få inkluderet da, det

ville være usandsynligt at en gerningsmand skulle være brudt ind i huset for derefter at bryde vinduet i kælderen, voldsomt i stykker.

Det var ikke under besigtigelse muligt at konkludere hvor meget af alarmen der faktisk var brugbar

da flere alamzoner var enten helt bortkoblede (permanent) fra systemet og udkoblet (typisk til næste tilkobling/armering af systemet) og det blev set som ikke væsentligt for undersøgelsen, da alarmen som noteret, på tidspunktet slet ikke var tilkoble - lft. den manglende tilkobling, fortalte FT at den ikke var tilkoblet da han, og ven som var tidligere ... og på besøg – skulle hente mad (jeg erindre det som en pizza) og han derfor kun skulle være væk få minutter.

Supplerende vurdering af billeder i Politirapport af 26/08/2024:

Det er svært med de billeder fra PO rapporten at se noget entydigt – men jeg hæfter mig ved at stagerne på låsen er intakte samtidig med at selve stanglåsen er trukket 'udad' af glasrammen.

Vinduet er jo konstrueret af 2 dele, en 'gående' del som man betjener med håndtag, og en 'stående' del som typisk fra forkanten/falsen låsen op og ned i karmen med en type skudrigle – jeg kan dog ikke se den eksakte konstruktion på billede – men mærkerne er ret typisk tilsvarende det man vil se hvis den gående del ikke er låst i karmen – så er de 2 glasrammer låst mod hinanden men ikke i karmen og kan derfor skubbes indad indtil det punkt hvor de pga. vinklen slipper grebet i hinanden, i sådan tilfælde vil der ligge et træk i låsen udad i falsen – ved opbrydning med værktøj vil trækket typisk ligge ind/udad og derfor vil stagerne eller riglerne bukke, før end låsen trækkes ud af rammen.

Det kunne indikere at vinduet ikke var korrekt låst på stående del – men hvis jeg skal komme med noget mere specifikt skal jeg bruge bedre billeder af hvordan låsen fungerer eller alternativt skal vi

derud igen nu hvor vinduet forhåbentligt kan åbnes så jeg kan undersøge det.

At PO konkluderer at det lille hak er et 'opbrudsmærke' er jeg ikke helt enig i – det har hverken placering eller karakteristik som brug efter værktøj, min vurdering er, at det nærmere er der hvor stagens krave har ramt da vinduerne er trykket fra hinanden, hvilket også umiddelbart passer med placering ud for slutblikket – det ser umiddelbart på billederne som at der er slutblik i både stående

del og i karm (billede 2,3 og 5), så vinduet kan kippes til ventilations position, med flere låsepunkter

er det udelukket at vinduet kan opbrydes uden større anlægsmærker – har det evt. stået i ventilationsposition og dermed ikke været forsvarlig låst, er det sandsynligt at det vil kunne åbnes uden opbrydende værktøj.

...

[23/5 2025 selskabet]

Vedr. vinduet så kan jeg forstå der er usikkerheder, som bl.a. ligger i at du kun har set de 'dårlige billeder + manglende fysisk besigtigelse, men...

Som lægmand, så forstår din angivelse vedr. vinduet således at:

Vinduet kan grundlæggende være låst i karmen, og det kan være låst sammen, eller begge dele. Billederne kan indikere at man simpelthen har kunnet 'skubbe vinduet op, ved at presse hårdt indad, hvorefter den mekanisme som holder vinduerne sammen har sluppet'

Er det rigtigt forstået?

...

[23/5 2025 Sikringsfirmaet]

Ikke helt, jeg skal prøve at uddybe;

På et vindue uden en midtersprosse (stolpe midt i vinduet) er den gående del nød til at låse sig fast

til den stående del, imens den stående er låst fast til karmen, så når begge dele er lukket og låst holder de begge fast.

Jeg kan ikke se på billederne hvordan den stående del af vinduet låses/fastgøres i karmen (men typisk låser man det fast fra forkanten så det går op og ned i karmen, da der intet håndtag til betjening er på denne vinduesdel)

Den gående del (med håndtaget) låser derfor altid fast i den stående del – og ud fra billederne vil jeg ligeledes vurdere at det i ventilations position ligeledes låser i bagkanten af vinduet hvor det støder mod karmen – dette ses typisk på vinduer der kan kippes da de så 'hænger fast' i begge sider midt på når vinduet står i ventilations position - Om det også låser fast i bagkanten når det er almindelig låst, kan jeg ikke sige ud fra billederne, og det er meget forskelligt fra vindue til vindue om det har indgreb i ventilationspositionen ved normalt aflåsning.

Ud fra hvordan låsen er trukket ud på billederne, vil jeg sige at vinduet er enten skubbet ind udefra,

eller trukket ind indefra, imens den gående del var fastlåst i den stående, men uden at den stående

var fastlåst i karmen – det passer med låsen er trukket 'ligeud' af falsen, i en bue hvor det har fastholdt med stagen – ved en opbrydning hvor den stående del var fastlåst i karm og kun den stående del blev opbrudt ville der være større deformation, mærker efter opbrydningsværktøj og låsen ville være trukket skæv da presset ville ligge 'indaf/skrå' i stedet for 'udaf/fra hinanden'

Det ses også på billederne i rapporten at begge dele af vinduet er 'åbne', hvilket betyder at der skulle have været deformation af den/de låsepunkter der har holdt den stående del (ikke afbilledet)

eller at den ikke har været låst og der derfor ingen deformation er – grebets position i rapporten (vandret) er typisk den position hvor man åbner vinduet (ned er låst, vandret er åben, og opad er ventilationskip), hvilket måske også er relevant."

Ankenævnet *for* Forsikring

57.

103078

Af glasmesterens e-mail af 26/5 2025 til klageren fremgår bl.a.:

"Efter samtale med vores montør kan jeg bekræfte at vinduer er brækket op indefra og har efterladt brækmærker indvendigt, der var ikke brækmærker udvendigt."

Ankenævnet for Forsikring

58.

103078

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

"

3.1.2 Dækningsskema – Indboforsikring - Tyveri	
Dækkes	Dækkes ikke
A. Forsikringen omfatter tyveri: 1. Ting nævnt i pkt. C – K, hvis sikrede ejer dem. 2. Ting nævnt i pkt. C, D, H og J, hvis sikrede har risikoen for dem ved lån eller leje. Se også pkt. 3.4.3.4 i disse vilkår. <i>Bemærk, at J og K er tilvalgsdækninger – se policen.</i> Forsikringen dækker direkte skade sket i forsikringstiden som følge af tyveri.	B. Forsikringen omfatter ikke: 1. Ting, der fast hører til i fritidshus, sø- eller luftfartøj, campingvogn eller motordrevet køretøj, der er indrettet til beboelse. 2. Motordrevet køretøjer, campingvogne, sø- eller luftfartøjer samt tilbehør hertil medmindre det er omfattet af pkt. C eller I. Dog dækker forsikringen dele og tilbehør, hvis sikrede ikke længere har det transportmiddel, som delene eller tilbehøret hører til. 3. Ting, der anvendes erhvervsmæssigt eller har et erhvervsmæssigt tilsnit – bortset fra det i pkt. G nævnte. Forsikringen dækker ikke: 1. Glemte, tabte eller forlagte ting. 2. Tyveri fra bolig, der har været ubeboet i mere end 6 måneder. 3. Tyveri fra hotelværelser, ferieboliger, togkupeer, biler, campingvogne, containere, telte og private både, hvis der ikke er tydelige tegn på voldeligt* opbrud 4. Tyveri, hvis den sikrede har udvist grov uagtsomhed. 5. Tyveri begået af en anden sikret, logerende, lejer eller låner af boligen. 6. Tyveri dækkes ikke, hvis adgangen til boligen sker via en nøgle, der er anbragt ved forsikringsstedet.

...

E. Særligt værdifulde ting Ting herunder ure, hvori der indgår guld, sølv, platin, perler eller ædelstene. Mønt- og frimærkesamlinger. Disse ting er dækket pr. skade med indtil 15 % af forsikringssummen. - Ved tyveri fra bygningen, værelset eller lokalet, som ikke var forsvarligt aflåst*, er dækningen begrænset til maksimalt 1,5 % af forsikringssummen. - Ved åbenlyst tyveri (ran), hvor den sikrede eller andre i umiddelbar nærhed af gerningsstedet bemærker tyveriet i samme øjeblik det finder sted, er dækningen begrænset til 21.182 kr. (2018).	E. Særligt værdifulde ting Værdifulde ting dækkes ikke: 1. fra loft- eller kælderrum i etagebyggeri. 2. fra udhuse, garager o.lign. 3. fra biler, campingvogne, telte eller private både. 4. udenfor bygning.
F. Penge m.v. Penge* m.v. er dækket med indtil 24.006 kr. (2018) pr. skade. Beløbet indeksreguleres. - Ved tyveri fra bygningen, værelset eller lokalet på plejehjem, som ikke var forsvarligt aflåst*, er dækningen begrænset til maksimalt 1,5 % af forsikringssummen. - Ved åbenlyst tyveri (ran), hvor den sikrede eller andre i umiddelbar nærhed af gerningsstedet bemærker tyveriet i samme øjeblik det finder sted, er dækningen begrænset til 21.182 kr. (2018).	F. Penge m.v. Penge m.v. dækkes ikke: 1. fra loft- eller kælderrum i etagebyggeri. 2. fra udhuse, garager o.lign. 3. fra biler, campingvogne, telte eller private både. 4. udenfor bygning. 5. ved tyveri fra bygningen, værelset eller lokalet, som ikke var forsvarligt aflåst*.

...

8. Ordforklaring

...

Forsvarligt aflåst

Det er et krav for dækning, at yderdøre og andre åbninger er lukkede og låste, og vinduer og lignende er lukkede og tilhæspede. Vinduer, som står på klem betragtes ikke som forsvarligt aflåste. Dette gælder uanset, om der er monteret sikringsbeslag."

Nævnet har fået forelagt kvitteringer og fotografier af ring, og politiets fotografier efter indbruddet.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 26/8 2024, at han havde indbrud mellem den 23/8 2024 kl. 21.00 og den 24/8 2024 kl. 02.40. Boligen er – med undtagelse af kældervinduet – udstyret med skudsikre vinduer med indbyggede, permanent tilsluttede glasbrudscensorer. Kælderetagen er udstyret med 2 rumfølere. Kældervinduet har tremmer. Boligen har skalsikring ved alarmselskab. Politiet fandt en stige op ad en karnap under 1. salens soveværelsesvindue, som stod åbent. Et kældervindue var opbrudt med tremmer brækket fri af karmen. Alarmanlægget var ikke tilkoblet på indbrudstidspunktet. Klageren opgjorde sit krav til ca. 822.000 kr. Klagerens police indeholdt en klausul med ordlyden "Indgangsdøre (ekskl. terrassedøre) på forsikringsstedet skal være aflåst med mindst 1 låseenhed, der er godkendt af Forsikring & Pension. Der skal samtidig være installeret alarmanlæg med rumovervågning og elektronisk overførsel til en alarmcentral, som er godkendt af rigspolitchefen. Alarmanlægget skal være godkendt af Forsikring & Pension. Hvis alarmen ikke er tilkoblet på skadestidspunktet, gælder der ved indbrud en selvrisko på minimum 2 gange den generelle selvrisko, dog mindst 4.092 kr. (indeks 2016). Hvis kravet om installering af alarm eller låseenhed ikke er opfyldt, er der ingen dækning ved indbrud". Selskabet rekvirerede sikringsfirma til at besigtige klagerens ejendom den 30/8 2024. Selskabet varslende pr. 1/10 2024 nye vilkår og opdateret klausul med ordlyden "Indgangsdøre på forsikringsstedet skal være med 1 låseenhed, der er godkendt og registreret hos Forsikring & Pension. Der skal være installeret alarmanlæg med rumovervågning og elektronisk overførsel til en godkendt alarmcentral med vagtudrykning i hele boligen. Begge skal være godkendt af rigspolitchefen. Alarmanlægget skal være registreret hos Forsikring & Pension. Hvis alarmen ikke er funktionsdygtig/aktiveret på skadestidspunktet, gælder der ved indbrud en selvrisko på 25% af skadeudgifterne dog mindst 12.000 kroner. Der udbetales ingen erstatning, hvis den krævede alarm ikke er installeret på tidspunktet for indbrudskaden". Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klausulens krav om rumovervågning ikke er opfyldt, at boligen ikke var forsvarligt aflåst, og at klageren har handlet groft uagtsomt ved ikke at have tilkoblet alarmen. Klageren har forud for sagens indbringelse for nævnet udskiftet alarmanlægget. Selskabet har under sa-

gen for nævnet tilkendegivet at ville dække klagerens omkostninger til omstilling af låse. Klageren har under sagen for nævnet frafaldet krav på 28.110 kr. for verifikationskort til klagerens biler og nedsat sit krav for stjålet valuta til 27.522 kr. i overensstemmelse med policens dækningsmaksimum. Klageren ønsker dækning og erstatning på 677.639,81 kr. plus renter.

Klageren har anført, at klausulen ikke nævner noget om omfang eller placering af rumovervågning. Klageren har anført, at ordlyden ikke fremgår med en sådan fornøden klarhed, at klageren klart og entydigt kan udlede et krav om, at der skal være etableret rumovervågning i "relevante rum". Klausulen har ikke en sådan klarhed, at det af klausulen kan konstateres, om den er opfyldt. Klageren har anført, at der må stilles skærpede krav til klausulens leksikale udformning, idet der er tale om en objektiv dækningsafgrænsning med stor økonomisk betydning for klageren. Selskabet er som koncipist nærmest til at bære risikoen for uklarheden, hvorfor sikringsklausulen må fortolkes på en måde, som er mest gunstig for klageren. Klageren har anført, at han har opfyldt kriteriet om rumovervågning i form af 2 rumfølere i kælderen. Klageren har anført, at rumfølerne er placeret i "relevante rum". Rumfølerne blev placeret i kælderen ud fra en risikovurdering, da ejendommens kældervindue er det eneste, som ikke er skudtæt eller har glasbrudssikring. Klageren har anført, at "det synes for Klager påfaldende, at Forsikringselskabet angiveligt skulle være af den overbevisning, at den oprindelige sikringsklausul har en sådan klarhed, at der kan støttes ret på den, og at man af klausulen kan konstatere, om den er opfyldt, men alligevel har fundet anledning til at konkretisere omfanget af rumovervågningen i de seneste vilkår, så det nu eksplicit fremgår af bestemmelsen, at rumovervågningen skal være placeret i hele boligen".

Klageren har anført, at vinduet på 1. sal ikke havde problemer med låsemekanismen. Klageren havde en glarmester til at besigtige soveværelsesvinduet på 1. salen forud for indbruddet, fordi vinduet bandt. Klageren har anført, at selskabet ikke har bevist, at vinduet ikke var forsvarligt aflåst. Klageren har anført, at den korrigerede politirapport skal lægges til grund i sagen. Det er blevet korrigeret af politirapporten, at vinduet på 1. sal skulle have fungeret som indstigningssted. Det fremgår nu, at vinduet på 1. sal er opbrudt indefra. Klageren har anført, at indbruddet

er sket gennem kældervinduet, og at stigen formegentlig er stillet op for at etablere en flugtvej til taget under soveværelsesvinduet. Klageren har anført, at sikringsfirmaets vurdering ikke er entydig, og alene bygger på en visuel fortolkning af billeder. Sikringsfirmaet undersøgte ikke vinduet på 1. sal ved gennemgang af huset, da de fandt det usandsynligt, at vinduet på 1. sal skulle have fungeret som indstigningssted. Der blev ifølge politirapporten ikke fundet fodspor på karnappens tag under soveværelsesvinduet. Klageren har anført, at "under besigtigelsen af ejendommen bliver Klager direkte forespurgt, om alarmen blev tilkoblet, da han forlader hjemmet. Til det oplyser han relativt resolut, at det gjorde den ikke, hvilket han jo uden videre ved, da den respektive besigtigelse foregår nogle dage efter indbruddet. Som en sidebemærkning oplyser Klager, at han var i et hastværk og for sent på den, hvorfor han skulle hurtigt ud ad døren. Hensigten med denne bemærkning er selvsagt et forsøg på at forklare hvorfor alarmen ikke bliver tilkoblet: at han ved en simpel forglemmelse og i farten glemmer at tilkoble alarmen – ikke at han, fordi han skulle hurtigt ud ad døren, bevidst undlader at tilkoble alarmen". Klageren har anført, at manglende tilkobling af alarmen ifølge klausulens ordlyd alene medfører en fordoblet selvrisiko ved indbrud. Klageren har anført, at der ikke kan udledes et tilkoblingskriterie og/eller en tilkoblingspligt af klausulens ordlyd. Idet spørgsmålet om tilkobling af alarmen og konsekvensen ved undladelse allerede er reguleret i sikringsklausulen uden forbehold, er forholdet at anse for aftalt, hvorfor forsikringsaftalelovens § 18, stk. 2, ikke kan finde anvendelse på det konkrete forhold, jf. princippet i forsikringsaftalelovens § 3.

Selskabet har anført, at klausulen ud fra en ordlydsfortolkning indeholder krav om rumovervågning i alle boligens rum. Dette understøttes af en formålsfortolkning, idet klausulen skal forebygge tyveri. Klausulen kan derfor ikke være opfyldt ved etablering af rumovervågning alene i f.eks. spisekammeret eller på et tørreloft. Selskabet har anført, at der ikke er rumovervågning på 3 ud af 4 etager, hvorfor en tyv frit har kunnet bevæge sig rundt i hovedparten af huset. Selskabet har anført, at kravet om rumovervågning er en objektiv dækningsafgrænsning. Selskabet har anført, at ændringen i ordlyden af klagerens klausul ikke skyldes den konkrete skade, men er led i en generel, løbende forbedring af forsikringsprodukter. Selskabet har anført, at den første politirapport, som blev skrevet umiddelbart efter gerningsstedsundersøgelsen, må

lægges til grund. Selskabet har anført, at 1. salsvinduet ifølge politirapporten ikke var lukket korrekt/ikke var aflåst, og at tyvene ifølge politirapporten benyttede bl.a. vinduet som indstigningssted. Selskabet har anført, at der ikke er afsat mærker med opbrydende effekt, og et opbrud ikke ville bøje vinduets låsemekanisme. Selskabet har anført, at det har formodningen imod sig, at tyven ville brække vinduet op indefra som alternativ til bare at åbne det. Selskabet har anført, at klageren ikke kan sandsynliggøre, at den manglende aflåsning ikke har haft betydning for forsikringsbegivenhedens indtræden. Selskabet har anført, at der ikke er dækning for indbrudstyveri, når der ikke er sket aflåsning af boligen. Selskabet har anført, at klausulens krav om tilslutning til alarm er en sikkerhedsforskrift, og at konsekvensen af en overtrædelse ifølge klausulen er dobbelt selvrisko. Selskabet har anført, at klageren ved bevidst ikke at tilslutte alarmer, da han forlod ejendommen, har handlet groft uagtsomt, hvorfor en overtrædelse af sikkerhedsforskriften i den konkrete situation må føre til bortfald eller nedsættelse af erstatningen, jf. forsikringsaftalelovens § 18. Selskabet har anført, at klageren ifølge forsikringsfirmaet angav, at "Ifht den manglende tilkobling, fortalte FT at den ikke var tilkoblet da han, og ven som var [profession] og på besøg – skulle hente mad (jeg erindre det som en pizza) og han derfor kun skulle være væk få minutter". Selskabet har anført, at der ikke foreligger optagelser af klagerens udtalelser, og at "noget kunne tale for, at forholdene vedr. alarmtilslutningen kræver særskilt mundtlig bevisførelse". Det fremgår af politiets indbrudsskema af 25/8 2024, at "På 1. salen over en karnap var opbrudt et vindue til soveværelset. Dette vindue havde som det eneste problemer med at lukke korrekt i slutblikket, hvilket ikke var synligt ude fra. Der var sat en stige op ad karnappen for at få adgang til 1. salens vindue. Der sås færdene i alle rum på 1. sal, 2. sal og i stueplan. Havedør i spisestue stod åben, så muligvis udgang ... I kælderplan sås et vindue opbrudt. For vinduet var sat tremmer på indvendig side, der sås brækket fri af karmen, sandsynligvis med koblen. I alle rum i kælderplan sås færdene. I hvert rum var en dør eller et vindue åbnet. I aflåst vinskab stod et pengeskab, som var låst op med rette nøgle og tømt for værdier: Smykker, ure og kontanter. Nøglen til vinskabet lå ... i kælderen".

Det fremgår af politiets afhøring af 25/8 2024 af klageren, at "Afhørte forklarede, at han havde haft besøg af en låsesmed for 4 dage siden, som han havde brugt fast gennem mange år. Denne

låsesmed havde bl.a. kigget på vinduet på 1. sal, som var det eneste vindue, der ikke lukkede korrekt".

Det fremgår af politirapport af 26/8 2024, at "Indstigning via vindue på 1. sal samt indstigningen gennem vindue i kælder. Udgang via havedør i stueplan og havedør i kælder".

Det fremgår af e-mail af 26/5 2025 fra politiet til klageren, at "Undertegnede er blevet kontaktet af [klageren] ang. en uddybende forklaring af hans afhøring som Anmelder/forurettet til indbruddet i hans hus, samt endnu en gerningsstedsundersøgelse foretaget af undertegnede mandag den 26. maj 2025 ... I 'Sagens Genstand' står der indgang via vindue på 1. sal samt indstigning via vindue i kælder. Dette er ikke korrekt idet en nærmere undersøgelse af gerningsstedet, viste at vinduet i soveværelset var opbrudt med ukendt redskab indefra, således at vinduet på første sal kan have været brugt som flugtvej fra gerningsstedet ... Dette ses også i Foto-rapport 1. sal billede 3, hvor der er tydelige trykspor på indvendig side. Indstigningen var kun sket gennem kældervinduet, hvor tremmerne for vinduet var brækket fri af karmen. I 'Oplysninger til undersøgelsen' står der at vinduet på 1 sal havde problemer med at lukke korrekt i slutblikket. Der var ikke problemer med at lukke korrekt, det der var problemet, var at palerne i vinduet skrabede på slutblikket, hvilket fik vinduet til at gå stramt, når det skulle åbne og lukke. Selve lukkemekanismen virkede korrekt, dog stramt. Det var det låsesmeden havde kigget på fire dage tidligere".

Det fremgår af sikringsfirmaets e-mail af 22/5 2025, at "vinduet på 1.sal/2 etage i soveværelset, på tidspunktet for besigtigelsen ikke blev undersøgt nærmere, da vinduet var låst med en suppleringslås som ikke kunne åbnes, hvorfor vinduet ikke kunne åbnes, om låsen var i stykker eller om nøglen var bortkommet erindre jeg ikke, men forespurgt forklarede FT at det ikke var muligt at åbne, og jeg prøvede også med nøglen til det andet vinduet i rummet uden held. Under besigtigelsen, vurderede jeg også at det ikke var af stor væsentlighed at få inkluderet da, det ville være usandsynligt at en gerningsmand skulle være brudt ind i huset for derefter at bryde vinduet i kælderen, voldsomt i stykker ... Ift. den manglende tilkobling, fortalte FT at den ikke var tilkoblet da han, og ven som var tidligere ... og på besøg – skulle hente mad (jeg erindre det

som en pizza) og han derfor kun skulle være væk få minutter ... Det er svært med de billeder fra PO rapporten at se noget entydigt – men jeg hæfter mig ved at stagerne på låsen er intakte samtidig med at selve stanglåsen er trukket 'udad' af glasrammen. Vinduet er jo konstrueret af 2 dele, en 'gående' del som man betjener med håndtag, og en 'stående' del som typisk fra forkanten/falsen låsen op og ned i karmen med en type skudrigle – jeg kan dog ikke se den eksakte konstruktion på billede – men mærkerne er ret typisk tilsvarende det man vil se hvis den gående del ikke er låst i karmen – så er de 2 glasrammer låst mod hinanden men ikke i karmen og kan derfor skubbes indad indtil det punkt hvor de pga. vinklen slipper grebet i hinanden, i sådan tilfælde vil der ligge et træk i låsen udad i falsen – ved opbrydning med værktøj vil trækket typisk ligge ind/udad og derfor vil stagerne eller riglerne bukke, før end låsen trækkes ud af rammen. Det kunne indikere at vinduet ikke var korrekt låst på stående del – men hvis jeg skal komme med noget mere specifikt, skal jeg bruge bedre billeder af hvordan låsen fungerer eller alternativt skal vi derud igen nu hvor vinduet forhåbentligt kan åbnes så jeg kan undersøge det. At PO konkluderer at det lille hak er et 'opbrudsmærke' er jeg ikke helt enig i – det har hverken placering eller karakteristik som brug efter værktøj, min vurdering er, at det nærmere er der hvor stagens krave har ramt da vinduerne er trykket fra hinanden, hvilket også umiddelbart passer med placering ud for slutblikket – det ser umiddelbart på billederne som at der er slutblik i både stående del og i karm (billede 2,3 og 5), så vinduet kan kippes til ventilationsposition, med flere låsepunkter er det udelukket at vinduet kan opbrydes uden større anlægsmærker – har det evt. stået i ventilationsposition og dermed ikke været forsvarlig låst, er det sandsynligt at det vil kunne åbnes uden opbrydende værktøj".

Det fremgår af sikringsfirmaets e-mail af 23/5 2025, at "Ud fra hvordan låsen er trukket ud på billederne, vil jeg sige at vinduet er enten skubbet ind udefra, eller trukket ind indefra, imens den gående del var fastlåst i den stående, men uden at den stående var fastlåst i karmen – det passer med låsen er trukket 'ligeud' af falsen, i en bue hvor det har fastholdt med stagen – ved en opbrydning hvor den stående del var fastlåst i karm og kun den stående del blev opbrudt ville der være større deformering, mærker efter opbrydningsværktøj og låsen ville være trukket skævt da presset ville ligge 'indad/skrå' i stedet for 'udad/fra hinanden'. Det ses også på bille-

Ankenævnet for Forsikring

65.

103078

derne i rapporten at begge dele af vinduet er 'åbne', hvilket betyder at der skulle have været deformation af den/de låsepunkter der har holdt den stående del (ikke afbillede) eller at den ikke har været låst og der derfor ingen deformation er – grebets position i rapporten (vandret) er typisk den position hvor man åbner vinduet (ned er låst, vandret er åben, og opad er ventilationskip), hvilket måske også er relevant".

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der består en sådan usikkerhed om bedømmelsen af oplysningerne i sagen, at sagen ikke er egnet til afgørelse i nævnet på skriftligt grundlag. Stillingtagen til tvisten må som følge heraf i givet fald ske ved domstolene, hvor der er mulighed for parts- og vidneforklaringer fra blandt andet sikringsfirma og politimanden, der har korigeret politirapporten, hvor forsvarligheden af klagerens daværende rumovervågning kan belyses nærmere, og hvor klagerens enkelte krav kan være genstand for en mere indgående bevisførelse.

Det følger herefter af vedtægternes § 4, stk. 3, nr. 3, at nævnet må afvise at afgøre sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Klagegebyret tilbagebetales.



Hans-Jørgen Nymark Beck